Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

PARAIT LES MERCREDI, SAMEDI ET LE LENDEMAIN DES FETES — 2809 — SOI PHÁT HÀNH — SORTIE LE MERCREDI, SAMEDI ET LENDEMAIN DES FETES — 2809 — SAMEDI 29 JUILLET 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

HANOI

	Trung Bắc Tân Văn	Trung Bắc Chủ Nhật	Đông Pháp	Nam Phong	Phụ Nữ Tân Văn	Phụ Nữ Thời Đàm	Tổng Hợp
Một năm	6$00	6$00	6$30	6$30	6$60	12$00	
Các làng và các công-sở	»	3.00	3.00	3.00	9.00	»	
Sáu tháng	3.00	3.50	3.20	3.20	3.30	6.00	
Ba tháng	1.50	1.75	1.60	1.60	1.65	3.00	
Một tháng	0.50	0.60	0.55	0.55	0.60	1.00	

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : T. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE n° 150

ANNONCES

Décomptées à raison de 1 franc au cent-millimètre de hauteur, sur 0m065 de large.

Une seule insertion . . . . 0$10 le c/m
Par contrat annuel . . . . .
Par centimètre et par insertion . . . . . 0$15 le c/m
Réclame dans la 1re page . . . . 2$ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
On traite à forfait pour les contrats importants.

Kể từ ngày 1er Août 1926

Giá báo sẽ tăng lên như sau này:

Bán lẻ mỗi số	*Bốn xu*	*0$04*
Cả năm trả tiền trước	*Tám đồng*	*8.00*
Sáu tháng	*—*	*Bốn đồng*	*4.00*
Ba tháng	*—*	*Hai đồng*	*2.00*
Một tháng	*—*	*Một đồng*	*1.00*

Những ông nào mua báo muốn hưởng giá cũ, còn có thể gửi tiền mua ngay từ bây giờ. — Bản-quán chỉ nhận bán giá cũ cho đến cuối tháng Juillet này mà thôi.

Đời đáng chán hay không đáng chán ?

Ở xã-hội ta ngày nay, cái chủ-nghĩa « chán đời » nói: người ta sinh-nhai, phần khổ-thống vẫn nhiều hơn phần khoái-lạc; ngẫm trong hoàn cảnh, quanh-quẩn chỉ những rầu cùng tức, những sự cùng lo, lúc thất vọng cái này, lúc nguy-hiểm cái nọ; những sự cảm giác ấy nó xô đẩy cái ý chí người ta mà bắt phải động-tác: rầu, làm sao cho khỏi rầu; tức, làm sao cho khỏi tức; sợ, làm sao cho khỏi sợ; lo, làm sao cho khỏi lo; thất-vọng, làm sao cho khỏi thất-vọng; nguy-hiểm, làm sao cho khỏi nguy-hiểm; không được thì khổ thêm đã đành, may mà được tuy cũng có vui sướng tạm thời, mà cái vui sướng ấy nháy mắt lại tiêu-duyệt ngay, quyết không sao cầm giữ được; cho nên nhất thiết những sự khoái-lạc trong đời người, kết cục cũng lại hoàn khổ-thống mà thôi; nếu muốn tránh cái cảnh khổ tuần-hoàn ấy mà không doanh-cầu gì cả thì cũng lại buồn không chịu nổi, dữ-kỳ ngồi yên chịu buồn, chẳng thà lại gieo mình vào chỗ nguy cấp gian-nan để tiêu-khiển vậy; khác nào như đi trong bụi gai, đi xuôi cũng mắc gai, đi ngược cũng mắc gai, không làm thế nào cho khỏi gai cả; ấy đời người là thế, đáng chán biết nhường nào!

Các nhà phản đối chủ-nghĩa « chán đời » thì bác cái lý luận ấy rằng: Công việc trong đời người, nếu không có thể lấy cách thống-kê và cách toán-học tính gồm cả số lượng khổ sướng mà trừ đi trừ lại xem, thì làm sao dám ức đoán là khổ-cảm nhiều hơn khoái-cảm. Thường những nhà lấy sự cảm-giác làm căn-cứ chủ-nghĩa « chán đời » chẳng qua chỉ viện những lý-tưởng hám-hồ, chứ đã có khi nào tính toán tính tường được mà chắc. Xét ra sinh-nhai của người ta vẫn thường có những sự cảm-giác khi rầu, khi tức, khi sợ, khi lo, khi thất vọng, khi nguy-hiểm, nhưng nếu hay giải thoát ra ngoài cảnh-ngộ, thì tinh-thần tự-nhiên cũng thấy sảng-khoái vô cùng. Kia như những người già-lão mục-đồng, suốt năm chân lấm tay bùn, mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ, họ không hề khi nào biết cái buồn bực trong khi nghỉ, cái vất-vả trong khi làm; cái sinh-nhai của đời người như thế có phải là chỉ có một số ít người dân? Huống chi cái khoái-lạc trong tinh-thần người ta có khi chính những sự rầu, sự tức, sự sợ, sự lo ấy lại làm cho chỉ khí người ta thêm phấn hưng, tâm hồn người ta thêm thỏa thích. Một cuộc đời người cũng vì như một chuyến đi du-lịch, không phải có cái lợi ích vĩnh-viễn bất tuyệt về sau, mà trong khi đi, dầu mưa giải nắng, lặn suối trèo non, lúc về đến nhà chỉ hồi tưởng lại bấy nhiêu mà đủ thấy thú: đời người cũng vậy, trong một đời biết bao nhiêu là cái lịch-sử đáng mừng, đáng thương đáng cười đáng khóc, trở về già có nhiều khi vẫn tay lên trán, nghĩ những cảnh binh-sinh duyệt-lịch mà thấy mát dạ hởi lòng. Vậy thì sự cảm-giác trong đời người không thể nhất-khái bảo là phần khổ-thống nhiều hơn phần khoái-lạc mà lấy thế chứng minh rằng đời người đáng chán được vậy.

(Còn nữa)

T.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 24 và 26 Juillet 1926

Việc nước Pháp

Cái chương trình tài chính

Trái với các tin đồn trước đây, bản dự-án tài-chính cũng gần giống như cái chương-trình của các nhà giám-định về việc tăng thuế gián-thu, và sửa đổi thuế trực-thu cho giảm đi. Trong thương-trình không định một thứ thuế mới về các di sản, để lấy tiền hoàn các trái-khoản về-định. Việc ấy trước đây ông Poincaré đã xét đến, nhưng sau lại bỏ.

Quốc vương xứ Maroc

Quốc-vương xứ Maroc đã điện thăm đến vô-tuyến-điện Sainte-Assise, quốc vương có điện lời tuyên-bố cho toàn-dân biết quốc-vương rất là cảm-động và sẵn sàng tiếp thân-ái của quốc-dân Pháp ở Paris và ở các bể Quốc-vương lại tán-dương cái tình liên-lạc của hai nước.

Việc nước Mỹ

Chánh-phủ nước Mỹ định đánh thuế các xe ô tô ngoại-quốc đi ở nước Mỹ mỗi cái một ngày là 10 francs.

Tại Bruxelles M. Jaspar đã chủ-tọa kỳ khai-mạc cuộc hội-nghị quốc-tế sản các nhà chuyên-trị các bệnh ngoài da, và các bệnh giang-mai. Có 25 nước có đại-biểu đến dự hội-đồng. M. Jaspar có tuy lời nước Bỹ cảm-tạ các nhà bác học, về các công việc của các nhà bác học sau buổi chiến-tranh.

Việc nước Đức

Các nơi thuộc về quyền chánh-phủ có công-bố một bài phân-trần mọi lẽ về việc trong mùa thu này nước Đức sẽ vào hội Vạn-quốc, việc Đồng-minh rút quân ở Rhénanie về, và về việc thu-phục lại các thuộc-địa.

Một cái tàu bay bị sét đánh, bị cháy, và rơi xuống gần đảo Ulie. 4 người hành-khách bị chết, một người nữa bị trọng thương.

HM *Association populaire germano-autrichienne* biểu-tình xin đem nước Áo sáp nhập nước Đức Quang-đánh giám-đốc cảnh-sát ở Berlin có mặt ở đấy trong khi biểu-tình.

Việc nước Cao-lỵ

Nhiều miền ở Cao-lỵ bị lụt lội, vì giới mưa to quá. Đường giao-thông từ Séoul đến Fousan bị nghẽn. Thành Seishu bị lụt.

Việc nước Hoa-kỳ

Cái tình thế ở Mexique rất nguy-cấp. Hiện đã động binh. Không khéo sẽ xảy ra việc quan-trọng.

(Indopacifi)

Việc Trung-hoa

Ngày 17 Juillet 1926

Quốc dân quân thất bại

Quân của Hác-long-tường đã đánh được tỉnh Donoer ở Mông-cổ, trước đây cũng quốc-dân quân giữ Quốc-tân-quân mất 2.000 khẩu súng tay, 3 khẩu đại-bác, 10 khẩu khai hoa, và nhiều cơ khí.

Dịch dậu mùa

Ở Trương-gia-khẩu có dịch dậu-mùa. Nguyên dân vì nạn giặc giã bỏ đồi làm ruộng, nên nhiều người bị hại lắm.

Nạn tàu bay

Một cái tàu bay Nga của quốc dân quân bị gẫy. Người hoa-tiêu chết!

Buôn khí-giới lậu

Một người Đức buôn khí-giới bị linh cảnh sát Trung-hoa ở Bắc-kinh bắt.

Việc tư pháp ở Giang-tô

Đại biểu các luật-sư ở Thượng-hải đến Bắc-kinh để phản kháng về việc bãi tòa tư-pháp Trung-Tây, ở Giang-tô đã lập ra.

Việc Quảng-châu

Hội liên-hiệp các báo ở Quảng-châu, định đình chỉ cả các báo, và buổi hết thảy tự thuyền, vì thợ thuyền yêu-cầu những khoản thái quá và đòi quan thiệp vào việc soạn báo. Chỉ có các báo về quốc-dân đảng là xuất bản mà thôi.

Các quan muốn giữ cho sau khi đạo quan Bắc-phạt khởi hành có xảy ra sự rối loạn chăng, nên đã quyết thi hành quân luật ở khắp hạt Quảng đông kể từ ngày 1er août này.

Người Anh với Trung-hoa

Chánh-phủ Hương-cảng có lại cáo cho các báo như sau này:

Các đại-biểu Hương-cảng tại cuộc hội-nghị Quảng-châu đã tin rằng trước khi xong cuộc hội-nghị chớ có công-bố gì cả, và nếu công-bố các lời của đại biểu Quảng-châu thì những lời của các đại-biểu Hương-cảng cũng sẽ công-bố. Ngày thứ năm 23 juillet các đại biểu Quảng-châu đã lại cho cáo các báo một bài trần-thuyết mọi lẽ của mình, trên ngày thứ bảy 24 juillet chánh-phủ Hương-cảng cũng lại cho một bài về cái ý-kiến của các đại-biểu Hương-cảng.

Trong lời trần-tình của Quảng-châu đệ-trình trong buổi hội-đồng thứ hai, là ngày 16 juillet thì báo cáo việc xảy ra ở Thượng-hải, và ở Sa-điện là gốc sinh ra việc đề chế nước Anh. Việc bắn súng ở Sa-điện là trách-cứ tại cụ các quan nước Anh.

Buổi hội-đồng thứ ba, là ngày thứ hai 19 juillet, các đại-biểu Anh đáp lại mà bảy tỏ cái ý-kiến của nước Anh, về các việc xảy ra ở Thượng-hải, và Hán-khẩu, rồi thì nói việc bắn súng ở Sa-điện là do người Trung-hoa bắn trước. Việc đề-chế ở Trung-hoa, không phải là một việc tự ý dân làm, nhưng là một việc do một hội nhỏ nhưng có thế-lực cưỡng bách. Sau cùng phản kháng mọi lẽ về việc đề lỗi cho chánh-phủ Hương-cảng, và nước Anh.

Buổi hội đồng thứ tư ngày 21 juillet, sau khi xét bài trả lời của Hương-cảng, có xin đặt một tòa thẩm-phán điều-tra công bằng để quyết-nghị về mọi việc hai bên không hợp ý nhau, nhược bằng không thì phải bỏ Quảng-châu yêu-cầu: 1° Chánh-phủ Hương-cảng phải bỏ lệnh rằng các việc như việc xảy ra đã là dịp từ giờ không xảy ra nữa. 2° Phải bồi-thường cho những gia-quyến bị hại. 3 Phải nộp tiền để giải quyết cái vấn-đề đình-công.

Các đại-biểu Hương-cảng không chịu các khoản bắt phải nộp tiền, nhưng ưng cho vay tiền về việc thực-nghiệp để mở-mang Whampoa, nhưng người Trung-hoa phải đặt một đường hỏa xa phụ để nối đường từ Quảng-châu đến Hán-khẩu với đường từ Quảng-châu đến Cửu-long hoặc là đường từ Quảng-châu đến Phật-sơn-trấn và Sán đầu.

Ngày 23 juillet, các đại-biểu đã họp ý nhau về việc cho vay tiền về thực-nghiệp, và quyết định giao cho một tòa án công-bằng quyết định về việc ấy. Các đại-biểu còn phải hỏi ý-kiến chánh-phủ Londres, và chánh-phủ Quảng-châu, rồi cuộc hội nghị hoãn chưa định bao giờ họp. Các đại-biểu Hương-cảng trở về ngày hôm thứ bảy 24 juillet.

(Indopacifi).

CUỘC ĐIỀU TRA DÂN SỐ Ở NAM-KỲ

Dân số ở Nam-kỳ trong năm 1926 như sau này:

Người Âu-tây 10.452. Trong số ấy có 9 865 người Pháp.

Người Á-đông 4.108 755. Trong số ấy có 3.421.5 2 người Nam.

Xem sản số ấy, thì biết từ năm 1921 đến giờ, dân số tăng lên 324 528 người. Về người Nam tăng lên 2'4.563, tính ra mỗi năm mỗi nghìn tăng lên 11 người.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Nhờ quý-báo sẵn lòng chỉ bảo giúp cho việc sau này:

Nguyên tôi có người bạn lên là L. ở tỉnh Bắc-giang, năm 1918 có bị tù ba tháng về tội đánh người bị thương, đến năm 1924 tính đã hơn 6 năm nên mới dám đầu đơn lên quan Chưởng-lý (Procureur Général) Hanoi lên xin tiêu duyệt cái án ấy để phục công-quyền, và khi ấy ký ấy bị làng người bạn tôi đã phải khai trình về hạnh-kiểm doanh-sinh, sau khi bị tù về vẫn ăn ở với dân dân được thân-thuận, thực cái quả lòng thiện; được ít lâu thấy có trát của tòa Thượng-thẩm Hanoi sức về hỏi để tiêu, nhưng ngặt vì tội thời kỳ ấy người bạn tôi bị ốm không về hầu được, nhưng đã khai trình. Thế mà từ đấy đến nay không thấy tin tức gì cả, không biết tòa có ý án cho được tiêu duyệt án ấy hay không? Nay muốn biết rõ rằng có điều tiêu duyệt án ấy không thì phải làm thế nào biết được.

Xin ngài rủ lòng từ chỉ bảo cho được rõ, lấy làm cảm ơn về công.

LỜI ĐÁP. — Xin phục quyền chưa không phải là xin tiêu-duyệt được. Nếu đã xin từ năm 1924 mà chưa thấy gì tới là tòa bác không có lời. Bảo người bị án ấy đến hỏi tại tòa án nào đã kết án mình trước xem có được phục quyền không và theo như điều 125 trong luật Hình-sự tố-tụng ở Bắc-kỳ, hễ đơn xin phục quyền được chuẩn-hứa thì quan Chưởng-lý gửi bản toàn án và cái định lệnh cho bị phục quyền đến cho tòa án đã kết nguyên án để tòa án ấy biên chú vào bản cạnh bản chính nguyên án. Người được phục quyền cũng có thể xin lĩnh bản toàn án hoặc bản trích lục về cái định lệnh cho phục quyền và cứ bản thân phiếu về tư-pháp lý-lịch. Sự lĩnh lấy *không phải nộp tiền phí tổn gì hết.*

Nếu ở tòa án kết nguyên án không nhận được gì thì người ta đem đơn đến nay, nếu đã được hai năm rồi thì người bị can có thể làm đơn khác mà xin lại, vì luật Hình sự tố-tụng ở Bắc-kỳ điều 124 có nói rằng:

« Nếu đơn xin phục-quyền đã bị bác-khước thì phải đợi cách hai năm nữa mới được đầu đơn khác xin lại ».

Ph. h-L.

VIỆC HANOI

Những lời rao vặt

(Les petites annonces classées du T. B. T. V.)

Bản quán mới ra mục này, cốt để giúp các bạn đọc báo, cần mua-bán đổi-chác thứ gì, thật rất dễ tìm, mà giá đăng vào mục này, lại rẻ tiền.

Giá tính cứ 0$20 một dòng, các ngài chỉ mất có 4 5 hào mà cũng có thể đăng báo được. Không những thế, lại còn tiện cho ngài nào cần mua bán thứ gì, cứ xem ở lời rao vặt, đã chia ra từng mục thật tiện mọi đường.

Giá 0$20 một dòng, là tính cho các ngài không mua báo đồng-niên, còn ngài nào mua báo đồng-niên, mà khi nào muốn đăng vào mục rao hàng này, thì xin gửi cho bản-quán cái giấy cuốn báo, bản-quán xin tính rẻ đi một nửa tiền.

B. Q.

Thời-tiết

7 giờ	29 46
18 giờ	32 46

Giá thóc gạo

Gạo hạng nhất, một tạ	10 $ 50
nhì, —	9 80
ba, —	9 50
Thóc hạng nhất, —	5 75
Hạt ngô —	4 65

Giá hạn. — Kể từ ngày 28 Juillet 1926, giá bạc ở kho Nhà nước định là 22 $ 25;

Thị giá quốc trái

Ngày 27 Juillet 1926

3 %	hoàn dần	80$ 1.05
3½ %	hoàn dần	85 f. 40
4 %	vĩnh viễn 1917	45 f. 75
4 %	» 1918	44 f. 40
5 %	» 1920	62 f. 95
5 %	hoàn dần 1920	71 f. 00
6 %	1925	98 f. 00
3 %	vĩnh-viễn	51 f. 00
5 %	1925	58 f. 25

Tin đường sá. — Vì nước sông Bờ lên mạnh, nên con đường thuộc địa số 6 Hà-nội đi Hòa-bình bị ngập ở km 63 và 66, thuộc địa-phận Hoàng-hoá, con đường hàng tỉnh số 32 bị đứt ở cầu km 3 gần Cham (Hòa-bình). Hiện nay cứ xe hơi đến đây, nếu muốn đi lại thông đồng được, về cần tây ở nước sông lên xuống thế nào.

Con đường thuộc-địa số 3 từ Thái nguyên đi Bắc-kạn, vào khoảng Chợ-mới với Bắc-kạn và về ngả Bắc-kạn đi Na-rì có bị lở mấy chỗ. Tuy vẫn đi lại được, song xe ô-tô đi thì phải cẩn thận.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Con đường thuộc địa số 6 từ Hà-đông vào Hòa-bình, nay bị ngập ở bến Ma-linh từ km 17 đến 20 3 km ấy phải đi phà, mỗi chuyến đi mất chừng 1 giờ rưỡi.

**

Con đường số 5 bị ngập nhiều chỗ, từ Hải-dương xuống Hải-phòng không đi lại được.

**

Vì nước sông Lô lên mạnh, con đường thuộc địa số 2 bị lụt từ Phủ-đoan đến Tuyên-quang, hiện nay không đi lại được. Sau này khi nào đi lại được sẽ có tin báo ngay.

Vì nước Sông lô lên cho nên đường thuộc địa số 2, từ Việt-trì đi Tuyên-quang bị ngập nhiều nơi vào khoảng Ngọc-Tháp (Phú-thọ) đến Phủ-đoan. Chưa biết ngày nào đường sẽ mới đi lại được.

Quan Toàn quyền Varenne về Pháp. — Báo *Courrier d'Haiphong* ngày hôm nay có đăng tin rằng, trước kia quan Toàn quyền Varenne định đến ngày 17 octobre thì đáp tàu *d'Artagnan* về Pháp, nhưng nay ngài đã định sẽ đáp tàu *Angers* về ngày 3 octobre này.

Một cuộc công thải Đông-pháp nữa — Phủ Toàn-quyền nay đã ra một cuộc công-thải Đông-pháp 41.200 trái phiếu vô danh mỗi phiếu 50 đồng, trả làm trong 30 năm mà lúc hoàn tiền thì trả nguyên như giá đề trên phiếu, theo như biểu hoàn dần kê ở mặt sau các phiếu ấy.

Các trái phiếu ấy phát hành ra lợi tức được hưởng từ ngày 15 septembre 1926. Các trái phiếu ấy sinh lợi tức hàng năm là bốn đồng, trả làm hai kỳ, là mỗi năm vào ngày 15 mars và 15 septembre. Về lợi tức hai đồng thứ nhất thì sẽ trả vào ngày 15 mars 1927

Cuộc rút số hoàn dần sẽ mở tại nhà Ngân-hàng Đông dương, cứ hàng năm vào ngày 1er février và 1er août trước mặt viên đại biểu quan Toàn-quyền. Cuộc rút số thứ nhất sẽ mở vào ngày 1er août 1927. Những phiếu nào trúng số thì kể từ ngày hoàn lại không được lợi tức nữa.

Các lợi-tức cùng các trái phiếu rút trúng số thì sẽ trả tại các kho và các chi của Đông-dương ngân-hàng và Pháp-Hoa ngân-hàng.

Các trái phiếu ấy không phải chịu thuế hoặc bị trừ khoản gì cả, bất cứ là các thứ thuế ấy đã đặt rồi hoặc về sau sẽ đặt tại Đông-dương.

Các thứ thuế nào mà bên Pháp sẽ đặt ra hoặc bây giờ hoặc về sau để đánh vào các trái phiếu và lợi tức thì phủ Toàn quyền sẽ chịu lấy cả.

Các trái phiếu nhất định khi phát cho các nhà cho vay sẽ có dán tem mà tiền lệ-phí thì phủ Toàn-quyền phải chịu.

Tiền lợi tức trong 5 năm kể từ ngày đến hạn mà không lĩnh thì sẽ bị tiêu duyệt, còn tiền gốc được hoàn thì thời-hạn tiêu duyệt là 30 năm.

Phủ Toàn quyền đoan rằng trước ngày août 1937 thì không thì cái quyền hoàn lại một phần cho chóng hết hoặc trước kỳ hạn đã định mà hoàn lại cả phần.

Tin nước lên. — Nước sông Thương và sông Cầu lên mạnh lắm, nhiều đoạn đê đã xấp xỉ tràn. Nhân dân đã phải đắp con chạch, Có mấy chỗ báo rằng đê núng lắm.

Tại Hanoi đêm hôm qua vào hồi nửa đêm cho đến bốn giờ sáng, những dân ngoài bãi ở mạn Nhật-tỉnh bị nước sông lên cao quá phải gọi những thuyền canh phòng đến cứu, thì đã đưa sang bên đê Yên-phụ và ở tạm ở miếng đất của nhà máy sợi cũ.

Các ông thầy thuốc làm việc nhà nước có được chữa bệnh tư không. — Ngày 16 avril trước, quan Toàn-quyền có thông tư cho các quan thủ-hiến các xứ biết rằng bộ Thuộc-địa có nhắc ngài nên để ý vào các thể-lệ cho các viên thầy thuốc làm việc Nhà nước được chữa bệnh tư, và ngài có ấn-định các thể lệ về việc ấy như sau này, để các quan Thủ-hiến các xứ theo mà xem xét về việc ấy:

1° Vì cái số các viên thầy thuốc tư hiện nay còn thiếu nhiều, chỉ ở các thành phố lớn trong Đông-dương cũng thế, thật không đủ cho nhân-dân cần dùng, cho các viên thầy thuốc binh và các viên thầy thuốc làm việc nhà nước đều được phép chữa bệnh tư cho khách đến nhà mình hay người ta mời đi chữa, nhưng không được công nhiên đi tìm khách đến, chữa, nhất là cấm không được mở phòng chữa bệnh có treo biển chiêu hàng và làm quảng-cáo gì cả.

2° Tại thành-phố Hanoi, Haiphong, Saigon, Chợ-lớn và Phnom-Penh, từ nay trở đi, các chân thầy thuốc của thành-phố và ở phòng vệ sinh đều chọn ở các ông thầy thuốc tư cứ chiếu văn-bằng mà bổ.

3° Cấm các viên thầy thuốc binh và các thầy thuốc làm việc nhà nước, không được đứng tên mình, hay chính mình đứng mở các phòng chữa bệnh, như nhà thương, nhà xem bệnh, vân vân.

Hội-chợ Hanoi

Mọi việc ở Hội-chợ năm nay sẽ bắt đầu từ ngày 28 Novembre, đến ngày 12 Décembre thì thôi.

LE DOUBLE AMOUR

Chuyện một người đàn-bà gặp phải cảnh mình đổi-biến vì người yêu-mến của mình quá mê-ham cờ-bạc đến nỗi chẳng tưởng gì đến đứa con mang ở trong bụng, mà bỏ xứ đi xa. Người đàn-bà chịu mang tiếng nhục ở đời, ở chung-nghĩa với người xa vắng và nuôi con được thành khôn-nhớn. Về sau cha con vợ chồng được đoàn-tụ sung-sướng. Phim này rất hay, nhiều cảnh rất cảm-động, xem có lý-thú xin mời các quý-khách chiếu-cố đến rạp:

CINÉMA PALACE Hanoi

Từ thứ-tư 21 đến thứ-ba 27 Juillet 1926.

PHÒNG-THĂM-BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thương thụ độ ngũ đẳng Bắc-đẩu bội-tinh. Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Saïd (Ai-cập) Huế.

Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Giờ khám bệnh: Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ — chiều 16 — đến 17 —

KHÁM BỆNH: Giá 3 đồng một lần

XIN GIẤY LÀM-CHỨNG: Giá 1$50

Phòng thăm bệnh tại đường Gia-Long, 32.

Giây nói số 236

2858.

TRUNG BẮC HỌC HIỆU

Phố Nhà-thờ (Rue G. Lamblot) số 22. Máy nói số 150

Hiệu-trưởng: PHẠM-HUY-LỤC

Là trường Sơ-học kiêm-bị có đủ năm lớp như các trường Pháp-Việt nhà nước và có những lớp luyện-tập các nam nữ học-sinh thi vào trường Bảo-hộ và các trường nam và nữ sư-phạm.

Giấy xin học gửi đến Trung-Bắc Học-Hiệu.

Bệnh dịch tả. — Số người nằm chữa bệnh tại nhà thương Cống-vọng từ ngày 18 mai tới 24 juin là 50 người, thì 40 người chết

Từ ngày 25 juin đến 22 juillet, số người nằm chữa bệnh là 124 người, thì 84 người chết, còn 40 người chữa được khỏi hẳn ra về.

Số người tiêm thuốc trừ dịch tại nhà thương, tính đến ngày 22 juillet, thì có 6 595 người tiêm lần thứ nhất và 5 580 người tiêm lần thứ nhì.

Mua xi-măng cho thành phố — Đến ngày 13 août 1926 này, tại tòa Đốc-lý sẽ đấu giá mua xi-măng hạng hết tốt cho thành-phố để dùng về lục cá nguyệt thứ hai, năm 1926

Tiền ký-quĩ nhất định là 1000 fr. Điều lệ về việc ấy để tại sở lục-lộ thành-phố, ai muốn xem thì đến đấy, cứ hằng ngày sáng tự 8 giờ tới 11 giờ, chiều tự 3 giờ tới 5 giờ, trừ ngày chủ-nhật và ngày lễ không kể.

Con gái nhà ai thế? — Có một đứa bé con gái, tên là Nguyễn-thị-Sen, 13 tuổi, lạc ở đường, thì nay đã đưa về sở Cẩm hàng Trống.

Hai cái xác. — Ngày 24 vừa rồi, hồi 7 giờ rưỡi tối, người ta thấy một cái xác con gái, chừng 4 tháng, không biết con cái nhà ai, bỏ ở hiên chợ Đồng xuân. Khám trong mình không thấy thương tích gì, đã cho đưa vào nhà xác.

Cũng ngày hôm ấy, hồi 10 giờ rưỡi, người ta thấy một cái xác người đàn ông, trạc 35 tuổi, trôi ở sông cái, chỗ mé trên phố Đỗ-hữu-Vị. Vớt lên thì thấy thịt đã nát cả, chừng bị ngâm nước đã lâu. Khám xét xong đã cho mang vào nhà xác.

Thuyên chuyển trong ngạch Tư-pháp. — M. Nguyễn-đạt-Cơ thông ngôn tập sự tòng sự tại phòng Dịch án Hanoi đổi đi Nam-định thay M. Lê-thiện-Hưng.

M. Lê-thiện-Hưng thông ngôn hạng sáu tòng sự tại tòa án Hòa-giải Nam-định đổi đi Vinh thay M. Nguyễn-văn-Thành.

M. Nguyễn-văn-Thành thông ngôn hạng sáu tòng sự tại tòa án Hòa-giải Vinh đổi đi thay M. Nguyễn-đạt-Cơ.

Đổi tên. — M. Trịnh-đình-Thụy, quán làng Tam-tương, tổng Bất-hộ, phủ Ninh-giang, nay đổi tên là Trịnh-đình-Thi.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm. 3002

Bãi nghị định. — Đạo nghị định ngày 5 janvier 1925 cho phép M. Phạm-văn-Doug ở Hanoi chạy chiếc ô-tô số T. 403 và chiếc ô-tô số T 2263 đường Hanoi — Phả-lý thì nay bãi đi.

Cải chính. — Trong mục « Tòa Thượng thẩm » đăng ở số báo hôm qua, về việc « Đầy-tớ bất lương » có bỏ sót chữ *án treo*, vậy nay cải-chính lại là: Nguyễn-Thái, trước tòa Trừng-trị phạt 2 tháng tù, sau tòa Thượng-thẩm y án, *nhưng cho án treo.*

Móc trộm 101 đồng. — Nguyễn-Quí tức Ông Vang, con việc [illegible] đang ăn cắp một món tiền 101 đồng của M. Bùi Nam, ở số 9 phố Larrivée, nên đã bị bắt giam xét.

Bỏ nhà đi đâu? — Trần-văn-Xuân làm bồi ở đường Henri Rivière số nhà 58 đến sở Cẩm khai rằng con gái tên là Trần-thị-Thu 14 tuổi người tầm thước, da ngăm đen, đeo một đôi hoa tai bằng vàng, mặc áo nâu, quần lụa đã trốn nhà đi từ hôm 13 vừa rồi.

Ăn cắp. — Nguyễn-văn-Phả, 17 tuổi đi ở nhà số 8 đường 18, bị thưa là cắp 2 đồng và các đồ-đạc của Ng-thị-Nhu cũng ở nhà ấy, nên đã bị bắt giam xét.

Phu xe đi o đồ. — Ng-văn-Tung 23 tuổi, là phu xe ở ngõ Hàm mã, lừa một chiếc xe tay của Đỗ-thị-Ngân, số 6, phố Charron, nên đã bị bắt.

Tại hiệu BÀO CHẾ MONTÈS *có bán:*

CHLORATE DE POTASSE dùng làm pháo.

L'ALUN de CHROME dùng để thuộc da.

ACIDE FLUORHYDRIQUE dùng để đúc thủy tinh.

CARBONATE D'AMMONIAQUE et VANILLINE dùng cho các hàng bánh và kẹo. 3001

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ

CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . 0$15

Tiền cước thường . . 0, 05

Tiền cước Recommandé thêm 0, 10

Thư và mandat gởi cho:

M. LÊ-NGUYÊN-ÚC

61-63, Rue du Colon

HANOI

5701

Hai người vô căn cước. — Lính canh sát đi tuần đêm bắt được hai người, chẳng có giấy căn cước gì và cũng chẳng có nghề nghiệp sinh nhai gì, vậy đã đưa về sở mật thám.

Về cái nạn xe lửa ở đường Vân-nam. — Theo lệnh quan Biện-lý, hiện đã cho xét về việc người chauffeur xe lửa là Vũ-Thuyên chết về cái nạn xe lửa xảy ra ở đường Vân-nam.

Con đỏ bất lương. — Mme Huỳnh thị Nam, ở đường Sinh từ, có đơn kiện đứa đầy tớ gái ăn cắp món tiền 82 đồng và các quần áo và một bộ cau giá đáng 23 đồng.

ĐÁM CƯỚI NÊN ĐI Ô TÔ

Xưởng Aviat — Hanoi

Có cho thuê ô-tô lịch-sự 20$ một ngày không kể tiền xăng, và tiền dầu hay 0 p. 20 một kilomètre, mà 200 km đổ thượng thì 0 p. 18 một cây.

Hoa Đào Trước Gió

(NẠN-TRUNG TÌNH NỮ-LANG)

(Nghĩa-hiệp tiểu-thuyết)

Sách dầy non 300 trang. Giá bán 0$65. Cước phí 0$20. Mua buôn trừ 15 phần. Thư và Mandat xin gởi cho:

M. BÙI-XUÂN-HỌC

Trung-Bắc Tân-Văn, Hanoi.

1.580

Tin sau cùng

Tòa nội-các tại nghị-viện

Sau khi tuyên đọc chương-trình tại tòa nội-các, ông Poincaré có xướng cái vấn-đề tín-nhiệm về việc xin hoãn các lời chất vấn về việc chính-trị, cho đến sau khi bỏ vé quyết-nghị bản dự án tài-chính, nghị-viên bỏ 358 vé đối với 131 vé ưng hoãn. Đảng phản kháng hầu hết là đảng cộng sản, và đảng xã-hội. Một số người về đảng cấp-tiến, về cánh ông Caillaux, và về đoàn tả đảng liên hiệp không bỏ vé.

Việc tài chánh

Vì các ông thượng-thư về đảng xã-hội cấp tiến xin, thì tòa nội-các ưng tăng thuế trực-thu và thuế di sản.

(Indopacifi)

TIN NƯỚC LÊN XUỐNG

Triền sông Hồng-hà

	27 Juillet hồi 6 giờ	18 giờ	28 Juillet hồi 6 giờ
Lao-kay . . .	77.94	78 49	79.44
Yên-bái . . .	29.71	29 46	29.86
Việt-trì . . .	15.10	15.30	15.70
Hanoi . . .	10.69	11.01	11.35
Vạn-yên . . .	19.70	21 90	21 85
Hòa-bình . . .	8.90	8 90	8.90
Tuyên-quang.	11.20	11.47	11 20
Phủ-đoan . .	23.68	24.28	24 68
Phủ Yên-bình	3.70	3.60	3 20

Nước sông Hanoi hồi 6 giờ chiều hôm nay lên . . . . 11 m 60

Hồi 6 giờ sáng ngày mai có lẽ lên . . . . 11 m 80

Triền sông Thái-bình

	27 Juillet hồi 6 giờ	28 Juillet hồi 6 giờ
Thái-nguyên .	26.03	28.56
Lâm	5.00	4.55
Phủ-lạng-thương	5.45	5.70
Đáp-cầu . . .	5.44	5 78
Phả-lại . . .	4.41	4.61

VIỆC BẮC-KỲ

HẢI PHÒNG

Bán khí giới lậu. — Chiều hôm kia hồi 8 giờ lính mật thám bắt được ở nhà tại ngõ phố Metz, hai người lính thủy Á-rập có mang 7 khẩu súng đoản, 14 khẩu súng trắng và 21 bao đạn. Vậy đã giải về giam xét.

BẮC GIANG

Hết dịch rồi. — Tại địa phận làng Tiên-nha-liên, huyện Lục-ngạn (Bắc-giang) và tại nơi nuôi lợn của M. de Monpezat ở làng ấy, nay đã hết dịch súc vật rồi, vậy các thể-lệ trong nghị định ngày 29 mai 1926 nói về việc ấy thì nay bãi đi.

HÀ ĐÔNG

Ai tín. — Bản-quán được tin buồn rằng thân-phụ M. Phạm-đình-Điểm (Khương-sơn) ở phố hàng Đào, vừa mới tạ thế tại quê quán là làng Khương trung.

Vậy xin có mấy lời kính viếng cụ chia buồn cùng M. Khương sơn và quí quyến.

LỜI CÁO PHÓ

Chúng tôi lấy làm đau-đớn, kính-cáo để các ngài biết rằng ông thân-sinh ra chúng tôi, thọ ngoài lục tuần mới mệnh, chung sáng hôm nay tại quê nhà là làng Khương-trung huyện Hoàn-long.

Chúng tôi vâng mệnh thân-mẫu, định đến 7 giờ sáng ngày 22 tháng sáu ta (tức là sáng ngày thứ bảy 31 juillet 1926) sẽ làm lễ cất đám, an táng tại đồng làng chúng tôi ở gần đường quan lộ về Hà-đông.

Vị-vong-nhân: Đỗ-thị-Quý,

Cô-tử: Phạm-đình-Điểm tức Khương-sơn,

Phạm-đình-Sỏ,

Phạm-đình-Sử,

Phạm-đình-Tý.

Đồng tang-môn kính cáo

Lời đăng báo này thay giấy cáo-phó

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Các hàng võ giai âu-quan thăng-thuyên. — M. Đặng-v-Sâm, Quảng-cơ lãnh vệ-úy Thân-binh-vệ, nay thăng phó lãnh-binh tỉnh Khánh-hòa.

M. Nguyễn nhược-Hàn, chánh-quản tỉnh Quảng-trị, thăng Phó Lãnh-binh tỉnh Phú yên.

M. Lưu-văn-Mậu, Lãnh-binh tỉnh Thanh-hóa, bổ lãnh Đề-đốc Hộ-thành ở Huế.

M. Phạm-Quý, chánh quản tỉnh Quảng-nam, nay bổ lãnh phó lãnh binh tỉnh Bình-thuận.

M. Phạm-v-Tường, chưởng-vệ lãnh đề-đốc Hộ-thành, nay cải lãnh Thống-chế Tiền-nhi-vệ.

M. Nguyễn-đắc-Đăng, phó lãnh-binh tỉnh Khánh-hòa, nay bổ lãnh binh Hộ-lăng.

M. Trần-hữu-Tuệ, phó lãnh binh tỉnh Phú-yên, thăng lãnh-binh tỉnh Thanh-hóa.

Số 28

BẮC-TỐNG

Dương-gia-tướng

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

. . . Nay thiên-tử nhà *Tống* ân đức che-chở bốn bể, các nơi phiên-trấn đều phải qui-phục, chỉ còn riêng một *Hà đông* chưa đầu-hàng mà thôi, phỏng *Hà đông* có giữ vững được hay không? Bởi-âm đầu-minh, nghĩa ấy cổ-nhân vẫn lấy làm qui, xin tướng-quân nghĩ đi nghĩ lại cho kỹ.

Dương-nghiệp nghe lời, nín lặng hồi lâu, rồi nói:

— Ta không giết nhà-ngươi làm gì, cho nhà-ngươi về mà bảo các viên dũng-tướng đến đây cùng ta giao-chiến.

Dương-quang-mỹ nét mặt không hề biến-sắc, lại nghiễm nhiên mà lui ra. Khi ra đến ngoài, dã áo đánh rơi một tờ mật-thư, có người nhặt được đưa cho *Dương-diên-đức*. *Dương-diên-đức* mở xem thì là một bức bản-đồ định làm tòa nhà cho cha con *Dương-nghiệp* ở: nào *Võ vịnh-trạch*, nào *Lưu trang-lâu*, nào *Yết-mã-đình*, nào *Thánh-chỉ-phường*; kiểu-mẫu rất là tráng-lệ.

Dương-diên-đức xem xong, trao cho *Dương* thất-lang. *Dương* thất-lang ngẫm-nghĩa hồi lâu, rồi nói:

— Tòa nhà này chẳng những để cho chúng ta được ở, dẫu chúng ta chỉ được trông thấy, cũng đã cam lòng.

Dương-diên-hoy nói:

— Việc này ta chớ nên tiết lộ. Hãy xem *Hán-chúa* sự-thế ra sao, nếu không tử-tế với cha con ta thì chúng ta sẽ về với vua *Tống*.

Bọn *Dương-diên-đức* giấu bức bản-đồ ấy đi, không đưa cho *Dương-nghiệp* biết. Cách mấy hôm sau, *Lưu quân* sai người giục *Dương-nghiệp* ra trận, mà các thứ lương-thảo đúng về việc quân, lại sung-sướng không đủ. *Dương-nghiệp* càng thêm lo-sợ, sung các con bàn việc ra trận.

Dương diên-lãng nói:

— Không phải là chúng con không chịu hết lòng, nhưng trong mấy ngày nay, lương thảo không đủ, mọi người đều có ý chán-nản, nếu bây giờ ra trận thì quân ta tất rối-loạn trước, còn đánh sao nổi, chi bằng ta hãy rút về *Ứng-châu*.

Tống Thái-tôn nghe được tin ấy, liền họp các quan triều-thần thương nghị mưu kế. *Dương-quang-mỹ* tâu rằng:

— Xin bệ-hạ truyền lệnh cho các tướng đừng đánh vội, hãy dùng kế mà thu phục lấy cha con họ *Dương* này thì lo gì không phá vỡ *Hà-đông*. Nay quân họ *Dương* đã rút về *Ứng-châu* ta nên phao-ngôn là *Hán-chúa* thấy cha con họ *Dương* bỏ trốn, định mật-kết với nước *Liêu* để mượn quân *Lưu* về đánh họ *Dương*. Họ *Dương* nghe được tin ấy, tất sinh lòng lo sợ, bấy giờ bệ-hạ sai người đến dụ, quyết phải thành-sự vậy.

Tống Thái-tôn theo lời, liền mật sai người sang *Sơn-hậu* phao-ngôn là *Hán chúa* sắp mượn quân *Liêu* về đánh *Dương nghiệp*. Lại nói chuyện *Dương-nghiệp* nhân đêm rút quân về *Ứng-châu*. Cách mấy hôm sau, nghe được tin ấy, quân-sĩ đều có ý kinh-hãi, thẳng tì nộo không được tề nhất. *Dương-nghiệp* xiết bao lo-sợ, đứng ngồi không yên.

Người vợ là *Dư-thị* phu nhân hỏi rằng:

— Tướng-quân từ khi rút quân về, chẳng hay vì có gì mà ngày đêm có ý không được vui?

Dương nghiệp thở dài, rồi thuật chuyện *Hán-chúa* đem lòng nghi-ngờ và bạc-đãi cho phu-nhân nghe. Phu-nhân nói:

— Tướng-quân đã thương-nghị cùng các con chưa?

Dương-nghiệp nói:

— Nhiều người khuyên ta nên đầu-hàng với vua *Tống*, nhưng ý ta còn ngần-ngại.

Phu-nhân nói:

— Vua *Tống* vẫn có lòng trọng-đãi tướng-quân, thế thì tướng-quân về với vua *Tống*, cũng là một việc hay, hà-tất còn phải ngần-ngại.

Dương-nghiệp nói:

— Nào đã biết đâu là vua *Tống* có lòng trọng-đãi, nếu không mà lại bạc-bãi như vua *Hán* thì ta luống thêm đeo cái tiếng bất-trung, để xấu nghìn năm bây giờ tiến cũng dở mà thoái cũng dở vậy.

Dương nghiệp nói xong, liền đi ra nhà ngoài để lo-liệu việc quân. Người con thứ năm tức là *Dương-diên đức* chạy vào nhà trong hỏi bà mẹ rằng:

— Vừa rồi thân-phụ con bàn việc gì đó?

Dư phu-nhân đem mấy lời của *Dương-nghiệp* nói thuật lại cho *Dương diên đức* nghe. *Dương-diên-đức* nói:

— Việc này há phải ngẫu-nhiên! Thân-phụ con và anh em các con đây đã có cái tài giúp vua dẹp loạn thì dẫu đi đâu mà người ta chẳng phải có lòng trọng đãi.

Nói xong, liền đem bức bản-đồ bắt được của người *Tống* hôm trước mở ra cho bà mẹ xem. *Dương diên-đức* lại chỉ-trỏ mà cắt nghĩa rõ-ràng từng chỗ một.

Bấy giờ có hai người em gái đứng ở bên cạnh: người lớn là *Bát muội*, năm ấy mười lăm tuổi; người nhỏ là *Cửu muội* năm ấy mười hai tuổi. Hai chị em nghe nói những sự phú qui sắp được như thế, liền cố khuyên bà mẹ bảo cha đầu hàng.

Dư phu nhân nói:

— Các con chớ nói gì vội, để ta đợi có cơ-hội, sẽ tỏ lời khuyên bảo.

Ngày hôm sau, phu nhân cùng *Dương-nghiệp* cùng ngồi trong trướng uống rượu. Rượu đến nửa chừng, phu-nhân nói:

— Tôi nghe *Hán-chúa* muốn mượn quân *Liêu* đến đánh ta, việc ấy thật rất đáng lo. Tướng-quân gặp phải cái địa-vị tiến-thoái lưỡng nan này, tuổi mỗi ngày một già, người mỗi ngày một yếu, công-danh sự-nghiệp lại chưa ra thế nào, nghĩ cũng tiếc thay! chi bằng theo lời các con bàn, bỏ vua *Hán* mà về với vua *Tống*, trước là thỏa chí sinh-bình, sau là lưu danh vàng đá, chẳng còn hơn cứ mai-một ở chốn mọi-rợ này, dẫu tài-giỏi đến đâu cũng là một kẻ võ-phu mà thôi.

Dương nghiệp nghe nói, nét mặt hớn-hở mà đáp rằng:

— Phu-nhân nói rất phải! sáng mai tôi sẽ cùng các tướng thương-nghị việc đầu-hàng vua *Tống*.

Dương-nghiệp ngẫm-nghĩ suốt đêm hôm ấy, rồi qua ngày hôm sau hội họp các tướng để thương-nghị việc đầu hàng.

Viên nha-tướng là *Vương qui* đứng dậy nói:

— Việc này há phải là việc tầm-thường. Cổ-nhân đã có câu rằng: «Mình tất tự trọng thì người ta mới trọng mình» này ta hãy sai người thông-báo với vua *Tống*, xin cho một vị đại-thần đem tờ chiếu-thư đến, bấy giờ ta sẽ đầu-hàng thì mới giữ được toàn-mỹ vậy.

Dương-nghiệp khen phải, sai một viên hộ-tướng là *Trương-văn*, đi sang trại quân *Tống*, vào yết-kiến *Tống Thái-tôn*, giãi-bày cái chủ ý *Dương-nghiệp* muốn xin qui-thuận thiên-triều.

Tống Thái-tôn họp các quan triều-thần mà hỏi rằng:

— Nay *Dương-nghiệp* muốn xin qui-thuận thiên-triều, ta nên xử-trí thế nào?

(Còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Hiệu kim-hoàn

HOÀNG-QUANG-THIỆN
Bijoutier
CERTIFICAT D'ART DECORATIF
Hanoi, 91, Rue des Changeurs, Hanoi

Nhà làm đồ vàng bạc ở giữa phố hàng Bạc, chủ-hiệu có bằng tốt-nghiệp về nghề chạm chữ tại trường Công-nghệ Hanoi. Kén toàn những thợ rất khéo, làm cẩn thận, vững đáng tuổi. Các ngài chiếu-cố tại cửa hiệu, xin chắc được vừa ý, không phải lo ngại điều gì. 2923

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Tối thứ 3 28 Juillet
diễn
THẬP BÁT THÀNH TỀ-TƯỚNG

Tướng-điện xếu-xoi mà làm được Tề-tướng, tưởng cũng lạ thật! Xem như thế thời đủ biết tướng cách người ta có thể thay đổi do bởi sự tu nhân tích đức. Sự tích rất hay.

Tối thứ năm 29 Juillet
diễn
TRẬN CƯỜI
«LỐI TÌNH QUAN QUÂN»
Hát chèo cải-lương

Hài kịch rất buồn cười! Một chàng thua bạc tìm cách xoay tiền, xoay quanh xoay quẩn, đắt mồn này cho mồn khác, đem dâm no gạt cho đám kia, be bét cả ra mà kết cục lại thành ra đâu vào đấy, nghĩ cũng khéo thật.

NẾU thấy ai mắc bệnh xuyễn, bệnh hen thì nên bảo người ta đừng thuốc bằng hơi, bằng điếu vấn (REMÈDE D'ABYSSINIE EXIBARD EN POUDRE, CIGARETTES).

Thuốc này hiệu các lương-y ai cũng lấy làm hiệu-nghiệm. Mỗi năm chúng được hàng nghìn người khỏi bệnh.

Đã bởi trong một cái điếu, hoặc trên một mảnh giấy nhỏ mà dốt, rồi thở cái khói thuốc, thì tiệp tốc đỡ ngay. Cứ thử mà xem, sẽ thấy hiệu-hiệu lạ thường. Hai thuốc quấn Abyssinie Exibard (CIGARETTES D'ABYSSINIE EXIBARD) cũng hiệu-nghiệm lắm.

Trên cái bằng quảng chung quanh hộp thuốc có in dấu-hiệu sau này mới là thực hiện:

Có bán tại: H. FERRÉ & Cie, 28, Rue Richelieu, Paris.

Gởi bán tại: BLANC, Hanoi / MONTÈS, Hanoi

Máy điều khuyến về cách «đề-phòng bệnh đau mắt»

Quan Bác-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi, khi có đại hội-đồng bàn về các chứng bệnh xứ nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác-Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-tật ấy cũng chỉ tại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy, và khi mới đỏ mắt, có nhứt mắt, đã phải chữa ngay; phải có một thứ thuốc đau mắt rất kiến hiệu là vì lẽ ấy.

Bản-hiệu đã đến tận quan danh-sư, mới nói đến trên kia xin một cái đơn để chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà tra vào mắt không đau. Thuốc ấy theo đơn ấy chính là thuốc.

COLLYRE JAUNE
selon formule du Docteur CASAUX
Hiệu bào chế CHASSAGNE
Lafon và Lacaze
Y bằng bào-chế đệ nhất hạng tại Đại-học-đường Paris, kỹ-nghệ-sư
Rue Paul-Bert, Hanoi

Furan
ÍT KHI CÓ! ÍT KHI CÓ!
Pervenche
MỚI BÁN CHIẾU-HÀNG
từ ngày 6 Juillet đến ngày 6 Août mà thôi
Xe-đạp đáng giá 52$ lại chỉ bán có 32$ mà thôi

Vì muốn cho ai ai cũng đều biết những thứ xe «FURAN» và «PERVENCHE» là thứ xe vừa tốt đẹp, vừa rẻ tiền, nên có bán chiếu-hàng từ ngày 6 Juillet cho đến ngày 6 Août mà thôi:

		Bán buôn:	bán lẻ:
Xe-đạp «FURAN» hay «PERVENCHE»	không có đồ phụ-tùng. . . .	26$00,	28$50
» » »	một máy hãm, có đồ phụ-tùng.	28.00,	31.00
» » »	hai máy hãm, có đồ phụ-tùng.	29.00,	32.00
» » »	một máy hãm, có đồ phụ-tùng, một carter và một đèn .	30.00,	33.00
» » »	hai máy hãm, có đồ phụ-tùng, một carter và một đèn . . .	31.00,	34.00

Gởi đi khắp Đông-dương rất cẩn-thận.
Nhân dịp tốt này, các qui-khách nên mau mau mà mua.
Có bán các đồ phụ-tùng về xe-đạp và xe-nhà, giá rất hạ.
Các thứ xe-đạp chỉ có ít thôi, qui-khách nên gởi ngay giấy mua cho M. DEBIOLLE là đại-biểu độc-quyền ở Đông-dương này, số 57 và 59, đường Quan-thánh, Hanoi. Giấy nói số 520

3057

SẮN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ tư 28 Juillet 1926
NAM-VIỆT TIẾT PHỤ
(Giảng tội đường bàng)

Vì chưng con dại biết chi,
Cho nên chồng vợ phân ly hai đường.
Trung trinh thấu đến tòa trương.
Rõ ràng được bốn chữ vàng sắc phong.

Tối thứ năm 29 Juillet 1926
NGHĨA BỘC SÁT THÊ CỨU CHỦ, BAO-CÔNG TRA ÁN KHÔNG ĐẦU
(Tích mới soạn)

Bản-đài mới soạn tích hát này thực là làm đoạn ly kỳ, nhiều câu than vãn, tả rõ người biết nghĩa gian tham, chia đã giọng thương vui yêu ghét, chưa khi nào diễn qua, mời quý khách chiếu cố.

3006

AI CÓ AUTO XIN NHỚ:
Hiệu TRẦN-XUÂN-NGHĨA, 7, Rue du Chanvre, Hanoi, bán: các kiểu kính (Pare-brise d'auto), cối điện, cối tay, rnôi gà, bóng đèn, cả Algière để làm đệm auto, chai đựng nước sông và nước đá đi đi đường.
Lại viết thư lấy giá. 3.006

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
chất: Urojormine
Giá 1$80 một hộp

Chè mới đã đến

Bản hiệu vừa mới nhận được các thứ chè tiên-tâm và ô-long mới như sau này:

Chè Kim-thái liên-tâm ô-long
» *Kông-thái* »
» *Tâm-nguyên* »
Chè như-ý liên-tâm
» *Tam-hi* »
» *Ngũ-phúc* »
» *Long-thái* »
» *Kim-mận* »
» *Minh-thái* »
» *Tân-thái* »

Những thứ chè này là rất tốt, cánh nhỏ và nước xanh, mà mầu hương lại đượm. Chỉ có bản-hiệu sang trước hơn cả, mà bán đã được nhiều ngài công-nhận cho là một thứ chè tốt. Vậy bản-hiệu xin mời các ngài chiếu-cố cho. Bản-hiệu lấy làm hân-hạnh lắm.

KIM-THÁI kính cáo
3 Rue des Cantonnais Hanoi

Rượu bổ-đào!

«TONIQUE TONKINOIS»
Có từ chứng-chỉ hẳn khoa của HOÀNG-THƯỢNG

Theo kinh-nghiệm in ra đây, chứ không như mấy thứ rượu vẽ những kinh lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn không ai có thể tin được!

Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ «Tonique Tonkinois» là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được cái chỉ của quốc-vương Đại-nam vì ái-tao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thầy-thở và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! Giá bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn: từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, chỉ vì-tất đã được công-hiệu cho tinh-chất người bản-xứ.

Bảo-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Lời xem kỹ các cáo-bạch của bản hiệu ở trang thứ tư thì hơn.

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng-độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: 0$80

— Bán tại hiệu Bảo-chế —
L. BLANC
31, phố Paul-Bert, Hanoi
3010

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM
(Payements au timbres-poste)

Nhiều ông gởi tiền trả bản-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bản-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài trừ ra những tiền đồi chỗ ½, còn thì bản-quán không nhận lấy gì trả bằng con-niêm cả.

Cuộc nghành tiếp một ông tú mới. — M. Bửu-Nghị sau thử năm cử-nhân Hiệp-tá đại-học sĩ kèm-nhiệm tòn-nhân phủ-sự đại-thần tri-sự Gia-hưng quốc-công Đặng tướng-công là chân nội đức Gia-hưng vương, mấy năm nay tùng học tại trường trung học Albert Sarraut ở Hà-nội mới thi đỗ tú tài tây phần thứ nhì kỳ tháng trước. Hôm chúa nhật 11 juillet vừa rồi, tiếp được điện tín ông Nghị về thi các ông các mệ phòng Gia-hưng-vương và phòng An-phước quận-vương (là phòng đồng bào với phòng Gia-hưng-vương) sẽ ấy một ông đại-biểu ra đón tại Đông-hà. Đúng 7 giờ rưỡi chiều hôm ấy đã thấy tại nhà ga Huế đủ mặt các các quan, các ông, các bà, các mệ, các mụ, trai gái và các ông rể trong hai phòng ấy, ai nấy đều có dáng vui vẻ mong đợi ra, đến 9 giờ 48 phút chuyến xe hỏa Đông-hà về tới nơi, ông tú Nghị ở trên toa xe bước xuống thì đã có ông Bửu-Trang Gia-hưng hương-công sung Hình-chánh tham-tá là anh trưởng ông Nghị, bắt tay đưa đi chào khắp hết thảy bà con, người nào cũng hớn hở vui mừng hỏi han một chốc rồi chung nhau rước về Gia-hưng-vương phủ ở đường Đông-khánh, xe vào khỏi cửa phủ thì người đường cái đã nghe tiếng pháo của hai phòng ấy đốt mừng. Tại phủ từ trong nhà đến cửa ngõ đèn thắp sáng rực, giữa sân có bày bàn ghế bông hoa, một người đứng theo thứ tự ngồi, đã thấy bày tiệc sum-banh thiết đãi, ai nấy đều đứng dậy nâng cốc rượu tỏ lời chúc mừng ông tân-khoa xong, liền nghe tiếng đàn và tiếng sáo nổi lên và có sáu bảy người công-tằng-tôn độ chừng mười tuổi trở xuống kéo ra sắp hàng và hát theo dịp đàn hai bài hành-vân và hai bài bình-bán cải-lương của mấy ông trong phòng đặt, để chúc mừng ông Bửu-Nghị.

Một người hoàng-phái lại cảo

Nhân dân đại biểu-viện. — Theo như nghị định của quan Khâm-sứ Trung-kỳ, thì viện nhân-dân đại-biểu sẽ khai-hội vào khoảng tháng chín tây.

Kiêm chưởng Bình bộ sự-vụ. — Nguyên quan Hộ-bộ thượng-thư Phạm-văn-Thụ kiêm quản Binh-bộ sự-vụ, có chỉ hỏi-hưu, thì nay việc bộ Binh thuộc quan công bộ thượng-thư kiêm-chưởng.

Hai quan thượng-thư mới. — Một kỳ báo trước bản báo đã đăng tin quan Tổng-đốc Nghệ-an Tôn-thất-Đàn cải-thụ Hình-bộ thượng-thư và quan Tổng đốc Quảng-nam Nguyễn-khoa-Tân cải thụ Hộ-bộ thượng-thư, nay xin dịch-lục bản thông-tư của viện Cơ-mật tư cho các bộ, nha và các tỉnh như sau này: «Nay viện tôi tiếp thư tòa Khâm-sứ nói rằng Ngài đã kỳ tấu xin Hoàng-thượng chuẩn cho quan Hình-bộ Trần-đình-Bá và quan Hộ-bộ Phạm-văn-Thụ hồi hưu, hai chức bộ-trưởng ấy khuyết, thì xin chuẩn cho quan Tổng-đốc Nghệ an Tôn-thất-Đàn cải thụ Hình-bộ thượng-thư và quan Tổng đốc Quảng-nam Nguyễn-khoa-Tân cải thụ Hộ-bộ thượng-thư, đều sung Cơ-mật đại-thần.

«Vâng lời Hoàng-đế phán-dụ ủy rằng: Hộ-bộ thượng-thư Phạm-khanh trình xin hồi hưu và Hình-bộ Thượng-thư Trần-khanh niên hạn đã đến, đều chuẩn cho hồi-hưu, hai đại-thần ấy tại chức đã lâu năm, có nhiều công-lao với nhà nước, nhớ qui đại-thần đem tình hình lễ của qui-nhân mà chuyển tường với hai đại thần ấy biết.

«Còn lại Tổng-đốc Nghệ-an và Tổng-đốc Quảng-nam quản-lĩnh hai chức bộ-trưởng ấy cũng đều chuẩn-y. Khâm-thử».

Nay tuân trích thông-lục tri-tuân».

Qui trình quan viên dịch Nam-triều (*tiếp theo*).

Khoản thứ 25. — Thuốc quan thăng trật tuy nữa cũng phải cho được hai năm và đã đăng vào thẳng sách như đã nói trong khoản 22 mới được thăng.

Khoản thứ 26. — Các thuốc quan đều thông thuộc với thượng ty ấn quan, các thuốc quan ấy đều tuân chiếu luật lệ hiện thời mà thi hành công vụ.

Khoản thứ 27. — Các thuốc quan được bổ dụng làm chức tri-phủ, tri-huyện, hoặc chức tá-nhị hạng ấn các ty sản nhà tại kinh thì ngoại, hoặc chức bành lâm lệu bổ.

Khoản thứ 28. — Thuốc quan chánh tứ phẩm thăng bổ chức làm bản thành, thể lệ như sau này:

1. Ba thành để cho người thuốc quan tăng tứ phẩm mà hiệp với thể lệ đã nói trong khoản 25.

2. Một thành để cho những người Annam mà có đậu bằng tấn-sĩ trường Đại-pháp.

Khoản thứ 29. — Thuốc quan tăng tứ phẩm thăng bổ chia ra làm bốn thành thể lệ như sau này:

1. Ba thành để cho người thuốc quan chánh ngũ phẩm mà hiệp với thể lệ đã nói trong khoản 26.

2. Một thành để cho người Annam có đậu bằng cử nhân trường Đại-pháp.

Khoản thứ 30. — Thuốc quan tăng ngũ phẩm thăng bổ chia ra làm ba thành, thể lệ như sau này:

1. Một thành để cho thuốc quan chánh lục phẩm mà hiệp với thể lệ đã nói trong khoản 25.

2. Một thành để cho những ông tham tá tòa sứ Trung-kỳ mà làm việc thiệt được 3 năm trở lên.

Một thành để mở trường hạch cho những người hạch đậu, những người làm việc các tòa Bảo hộ Trung Bắc kỳ mà có bằng cấp cao-đẳng Đông pháp và làm việc thiệt được năm năm trở lên, đều được ứng hạch.

Ngày hạch và chương trình qui thức hạch sẽ có nghị định.

Khoản thứ 31. — Những các bạng người đã nói trên, đoạn thứ 2 trong khoản 28; đoạn thứ 2 trong khoản 29; cùng đoạn thứ 2 và đoạn thứ 3 trong khoản 30 thời phải:

1. Kể từ đầu tháng giêng tây năm bổ vào quan ngạch thời tuổi ít nữa cho được 25 tuổi, nhiều nữa cũng không được quá 35 tuổi.

2. Có chứng chỉ quan thầy thuốc nhà nước xét cho làm được phiên chức.

Các người ấy phải do các nha tại kinh tại ngoại tập việc một năm, mới được bổ làm chức tri-phủ tri-huyện.

(*Còn nữa*)

Việc Nam-kỳ

CHỢ-LỚN

Một chú sát tự tử. — Tên Chà Couvidane 29 tuổi là một tên thợ kế Bellemon bắt 75. Bị anh bảy cho vay ăn tiền lời cắt cổ thiên hạ quá nên bị giựt hoài.

Tiền xuất ra thì có, lấy vô thì không, thêm có tánh ăn xài to tát nữa, nên lời hết mà vốn cũng tiêu, phải đi hỏi học của bạn đồng-nghiệp đem về cho vay nữa.

Rút cục lại thì anh bảy ta lấy tiền cho vay mà ăn mất cả nửa mới kỳ ngày một, anh ta không liệu trị tức mình, gần trối chết, nhưng biết sao giờ. Bữa 15 juillet hồi 6 Caurisme tính phải tự vẫn mà chết cho rồi, sống gay mất khó chịu quá.

Vì vậy nên anh bảy ta mới ra sau nhà bếp lấy một con dao to trăm tiếng chà lia lịa một hồi rồi cầm dao bửa trên đầu lo-n-đà không sao kể cho hết nhưng anh bảy ta không gan dạ là chém mình cho chết hẳn, chỉ chừng vậy thôi.

Có người hay chạy lại khuyên lơn can giản, anh bảy ta mới nghe lời liệng dao xuống đất. Coi lại thì đầu rẫy trọc ở ít thôi không đến nỗi gì.

T. L. B.

SADEC

Một người con gái rất kỳ quái. — Hôm ngày 13 juillet tại trước chợ Tân-phú-đông gần bên chợ cá có một cái nhà bằng cất nhỏ nhỏ để một người con gái có tật trong nhà ấy. Người con gái ấy được 17 tuổi, tay chân đều không có, vì hai tay thì cụt ngang trong con khuỷt, còn hai chân thì cụt trong bắt vĩ, (nghĩa là hai bàn chân chàng chân không có bắt) duy mình mẩy mặt mày cũng như thường, giống như hình người rao mõm lại vì nước da thì đen. Người lên về coi thì trả 1 hào còn con nít 5 xu.

Thiệt là quái nhân, xưa nay chưa từng thấy. Có khi người ta cũng đem người con gái ấy đi Lục-tỉnh cho đồng-bào xem chơi sự lạ.

C. L. S.

DELEULE & DETOUILLON

76, Phố hàng Trống, Hanoi

Qui-khách nên mua những xe-đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng.

XE-ĐẠP TERROT:

Thượng hảo hạng	62$00
Hạng đi đường xa B.	52.00
Hạng đi đường xa A.	50.00

XE-ĐẠP ALCYON:

Thượng hảo hạng	60.00
Hạng đi chơi	52.00
Hạng đi đường xa	45.00

XE-ĐẠP «DRAGON D'OR» 40.00
3026

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Khi các người mắc bệnh trĩ, nên các ông đã dùng đủ các món thuốc rồi mà chưa khỏi xin mua một thứ thuốc hiệu FORMOSE NOVEL dùng để trong ba tuần sẽ thấy hiệu quả. Có bán tại nhà thuốc LAMBERT & LAMOUR.

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

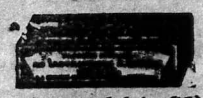
Nếu ai mắc phải bệnh chốc lở và giang-mai, dù lâu hay mới, dù nặng hay nhẹ mà muốn được mau khỏi, không tốn tiền lại không hại về đường sinh dục, nên lập tức dùng thuốc của hiệu 17-MOC-LIEN, n° 45, Rue Principale à Bắc-ninh, vì hiệu ấy là một nhà chuyên-trị bằng thuốc bệnh tinh đã có tiếng không ngày nào là không tiếp được mấy người khen tự mình tự ý cảm ơn gửi tới.

Ở Hà-nội có gửi hiệu Kim cổ giang, 82, phố hàng Đồ và ở Nam hiệu Phương-nguyên phố Paul-Bert làm đại-lý bán hộ. 3022

祥和裕
YU-WO-TSEONG
VENTE EN GROS
48, Rue des Cantonnais, 48
Hanoi (Tonkin)
TÉLÉPHONE N° 266

Bổ-hiệu có bán buôn các thứ các nhiều, hàng tốt nhất tầm, hàng thật tốt, giá thật rẻ.
Có đủ cả hàng to (Bắc-kỳ như the, cuốn, Hanh, lụa, lĩnh, quế, cau nâm, cá hàng Saigon như Hanh, the, lĩnh nâm.
Nay mới có độ các mùi, làng tí đai, mạng đen và nắt rất rộng khổ. Những hàng này bán buôn từng tấm, hát không bán lẻ và không có mẫu gửi đi các tỉnh, vì hàng còn nguyên không thể cắt được.
Quí khách ở gần nên đến bản hiệu mà mua, còn ở xa thì gửi thư về, bản hiệu sẽ gửi contre remboursement.
Cẩn-bạch
YU-WO-TSEONG
3015

RƯỢU BẠC-HÀ GET PIPPERMINT GET
rượu này uống đã mát mà vị mát khan tiếng.

Thuốc chữa bệnh rất rẻ mà rất hiệu. Chỉ uống một lọ cũng đủ khỏi bệnh.
Ở các hàng bào-chế Đông-pháp có bán cả. 3023

RƯỢU
Champagne
MERCIER
« CARTE OR »
Vừa ngon, giá lại không đắt
Dùng rượu này đi lễ, tết rất lịch-sự!
Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoï, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saïgon, Pnom-Penh. 3007

NHÀ BA-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi
Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:
Peptonate de fer MONTÈS
Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.
Giá tiền 0$90 3001

P.HÀM,
Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon.
Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè già lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến-động.
NHƯ,
Muốn được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy quí-khách muốn tránh sự biến-động ấy xin chực tiếp quả bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.
NINH-THÁI-HIỆU
số 10, phố hàng Ngang, Hanoi
số 118, phố Khách, Haiphong
số 18, phố hàng Trống, Nam-định
Kính-cáo
3025

NHÀ BA-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi
Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.
Mắc bệnh ghip, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.
Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là:
Cachets du Docteur Rascol
0$60 một ống sáu cachets
3001

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng:
Thuốc bột Saint André
thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.
Các sự đau đớn đã tan đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.
Thuốc bột Saint André
lại chữa các bệnh như là: đau tỳ vị, bệnh đầy, bệnh ợ chua, vân vân...
Giá bán: 0$85 một lọ
Hỏi tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
59, Rue Paul Bert, Hanoi
3009

Rắc thuốc bột
SUDOL
thì tức khắc tuyệt nọc RÔM-SẢY
Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.
Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.
Một hộp lớn: 0$50
Bán tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
Số nhà 59, phố Tràng tiền
HANOI 3003

Nhà Ba-chuông
TỨC LÀ HIỆU Bào-chế MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi
Thay huyết mới. Trị bệnh mất mát, khí huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rét phát, làm cho hay ho nữa.
Ấy là:
THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT
MẪU BỔ $ 40

KÝ TÊN KHÔNG RÕ
Bản-quán xin cảm ngài mua báo khi có việc gì viết thư đòi hỏi bản-quán, thì cho biết cái cô in ở từ giấy gói báo, hoặc là gửi cho bản-quán cái giấy quán ký, để cho người làm đỡ tìm kiếm. Kẻo cảm nghĩ thường hay ký tên vẩn tắt, hoặc thân quá, không sao đọc được, thành ra nhiều khi bản-giấy không biết gửi cho ai mà trả lời.

ĐÃ XUẤT BẢN RỒI:
QUYỂN THỨ NHẤT, QUYỂN THỨ NHÌ, QUYỂN THỨ BA VÀ THỨ TƯ, QUYỂN THỨ NĂM VÀ THỨ SÁU
« NHỮNG KẺ KHỐN NẠN »
(LES MISÉRABLES)
Soạn giả: Victor Hugo
Dịch-giả: Nguyễn-văn-Vĩnh
VĂN PHÁP VÀ VĂN QUỐC-NGỮ ĐỐI NHAU

GIÁ BÁN: Quyển thứ 1, mỗi quyển.		0$50
— 2, —		0.45
— 3-4, —		0.35
— 5-6, —		0.45
Tiền cước gửi Recommandé, mỗi quyển		0.20
— cả 4 quyển gói làm một.		0.40

Quyển thứ ba và thứ tư đóng nhập một.
— năm — sáu —

THÊ NÀO LÀ BỆNH TRĨ?
Bệnh chỉ là mọc mạn trong đại chàng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót một nhọc, sau khi đại-tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kíp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.
Vậy xin Liệt-quí lưu tâm giới thiệu cho bạn tạ.
TRƯƠNG-QUẾ-LÂM
Tại KHOA Y-SINH
28, Phố hàng Bường, Hanoi

TREPARSOL
Thuốc này các thầy-thuốc đều dùng. Ở các nhà-thương Đông-dương đã thí-nghiệm. Là một thứ thuốc tốt, rất công-hiệu, để thay thuốc tiêm (914).
Để trị bệnh-lị.
Bệnh giang-mai.
Bệnh sốt-rét ngã-nước.
Ống lớn 20 viên. Ống nhỏ 15 viên.
Ở các nhà Bào-chế có sách dặn bảo mọi việc về cách dùng. 3051

NHÀ BA-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi
Bệnh đi rửa, xưng dạ dày, đau dạ dày, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.
Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:
Elixir Tridigestif
có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.
Giá mỗi chai: 1$40
Có bán tại: Nhà Ba chuông, Hanoi 3031

COLLYRE JAUNE
SELON LA FORMULE DU
DOCTEUR CASAUX
DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE
PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE
THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y KHOA BÁC SĨ CASAUX
Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Cá, Hanoi, đã kinh-nghiệm mệ chế ra để chữa cho người Annam,
Hiệu hiệu lạ thường Không sốt
Bệnh lâu không hỏng Rẻ tiền
Cứ một lọ có cả ống nhỏ rọt. . . . . 0$90
ĐỘC-QUYỀN BÁN TẠI:
PHARMACIE CHASSAGNE
58, RUE PAUL-BERT, HANOI

GRANDS MAGASINS RÉUNIS
PHỐ PAUL-BERT — HANOI
TẠI GIAN HÀNG BÁN CÁC VỊ ĂN THỨC UỐNG

Hộp ốc 24 con.	Một hộp:	10 fr. 50
Kem hạt rẻ FAUGIER.	Một hộp:	5 fr. 80
Choucroute nguyên hình.	Một nửa hộp:	3 fr. 00
Chocolat MENIER, thành bánh.	Một kilo:	16 fr. 00
Artichauts AMIEUX.	Một phần chia từ hộp:	7 fr. 00
Lá hareng ngâm rượu vang trắng Amieux.	Một hộp:	8 fr. 40
Quả Ô-li-va xanh hay đen.	Một kilo:	12 fr. 00
Phoscao có đường.	Một hộp:	11 fr. 20
Phoscao không có đường.	Một hộp:	13 fr. 20
Bánh ZOZON VERDURAZ	200 gr.:	2 fr. 90
Petit Beurre BISCUTERIE ALSACIENNE	Một hộp:	11 fr. 00
Purée de tomate AMIEUX	1/8 hộp:	1 fr. 20
Rillettes de campagne.	Một hộp 110 gr.:	4 fr. 50
Đường St Louis	Một kilo:	6 fr. 50

Sữa đặc ngọt Serna. Thượng hạng một hộp. 0$30
3005

Hiệu bào-chế J. BLANC
L. BLANC kế-nghiệp
Lập tự năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin
Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI:
ENO KOLA COCA. — Rượu bổ để cho những người ốm vừa dần bỏ ở cữ. . . . . Một lítre: 2$40
Trước khi ăn cơm nửa một cốc con.
ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — Thuốc nước. Một chai: 1,25
GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — Thuốc hạt. Một chai: 1,25
Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghip và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.
SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai: 1,25
GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai: 0,80
Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay
Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu 3003

NHỮNG VẾT XẤU Ở NGOÀI DA
cũng là diện mạo già đi, là bởi các chất dựng nên da khô đi.
THỨ CRÈME SIMON

giữ cho da mềm mại, giữ cho người trẻ và đẹp luôn. Trừ được hắn nặng, bệnh cảm thử, và các dâu sâu bọ đốt, vân vân.
Phấn và xà-phòng Simon

Les misérables

PAR VICTOR HUGO

(Suite)

-- Nous sommes un petit pays. J'ai bien là sous la remise, ajouta le charron, une vieille calèche qui est à un bourgeois de la ville qui me l'a donnée en garde et qui s'en sert tous les trente-six du mois. Je vous la louerais bien, qu'est-ce que cela me fait ? mais i' ne faudrait pas que le bourgeois la vit passer ; et puis, c'est une calèche, il faudrait deux chevaux.

- Je prendrai des chevaux de poste.

- Où va monsieur ?

- A Arras.

-- Et monsieur veut arriver aujourd'hui ?

-- Mais oui.

-- En prenant des chevaux de poste ?

-- Pourquoi pas ?

-- Est-il égal à monsieur d'arriver cette nuit à quatre heures du matin ?

— Non certes.

— C'est que, voyez-vous bien, il y a une chose à dire, en prenant des chevaux de poste.. —Monsieur a son passeport ?

— Oui.

— Eh bien, en prenant des chevaux de poste, monsieur n'arrivera pas à Arras avant demain. Nous sommes un chemin de traverse. Les relais sont mal servis, les chevaux sont aux champs. C'est la saison des grandes charrues qui commence, il faut de forts attelages, et l'on prend les chevaux partout, à la poste comme ailleurs. Monsieur attendra au moins trois ou quatre heures à chaque relais. Et puis on va au pas. Il y a beaucoup de côtes à monter.

-- Allons, j'irai à cheval. Dételez le cabriolet. On me vendra bien une selle dans le pays.

— Sans doute. Mais ce cheval-ci endure-t-il la selle!

-- C'est vrai, vous m'y faites penser. Il ne l'endure pas.

-- Alors...

— Mais je trouverai bien dans le village un cheval à louer ?

-- Un cheval pour aller à Arras d'une traite !

— Oui.

— Il faudrait un cheval comme on n'en a pas dans nos endroits. Il faudrait l'acheter d'abord, car on ne vous connaît pas. Mais ni à vendre ni à louer, ni pour cinq cents francs, ni pour mille, vous ne le trouveriez pas ?

— Comment faire ?

— Le mieux, là, en honnête homme, c'est que je raccommode la roue et que vous remettiez votre voyage à demain.

— Demain il sera trop tard.

— Dame !

— N'y a-t-il pas la malle-poste qui va à Arras ? Quand passe-t-elle ?

— La nuit prochaine. Les deux malles font le service la nuit, celle qui monte comme celle qui descend.

— Comment ! il vous faut une journée pour raccommoder cette roue ?

— Une journée, et une bonne !

— En mettant deux ouvriers ?

— En en mettant dix !

- Si on liait les rayons avec des cordes ?

— Les rayons, oui ; le moyeu, non. Et puis la jante aussi est en mauvais état.

— Y a-t-il un loueur de voitures dans la ville ?

— Non.

— Y a-t-il un autre charron ?

Le garçon d'écurie et le maître charron répondirent en même temps en hochant la tête.

-- Non.

Il sentit une immense joie.

Il était évident que la providence s'en mêlait. C'était elle qui avait brisé la roue du tilbury et qui l'arrêtait en route. Il ne s'était pas rendu à cette espèce de première sommation ; il venait de faire tous les efforts possibles pour continuer son voyage; il avait loyalement et scrupuleusement épuisé tous les moyens ; il n'avait reculé ni devant la saison, ni devant la fatigue, ni devant la dépense ; il n'avait rien à se reprocher. S'il n'allait pas plus loin, cela ne le regardait plus. Ce n'était plus sa faute, c'était, non le fait de sa conscience, mais le fait de la providence.

Il respira. Il respira librement et à pleine poitrine pour la première fois depuis la visite de Javert. Il lui semblait que le poignet de fer qui lui serrait le cœur depuis vingt heures venait de le lâcher.

Il lui paraissait que maintenant Dieu était pour lui, et se déclarait.

Il se dit qu'il avait fait tout ce qu'il pouvait, et qu'à présent il n'avait qu'à revenir sur ses pas, tranquillement.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Xã-hội tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

— Ở đây chúng-tôi là chốn quê-mùa, trong xưởng cũng có một bộ xe-song của một nhà phú-hộ trong làng gửi tôi giữ hộ, mà chẳng bao-giờ có dùng đến. (Nguyên-văn : cứ tháng nào cũng đến ngày 36 mới dùng đến). Tôi cũng muốn cho ông thuê cỗ xe ấy, có thiệt gì cho tôi? Nhưng phải làm thế nào đừng cho xe đi qua trước cửa chủ-nhân nom thấy. Và cỗ xe ấy là một cỗ xe song, lại phải đóng hai ngựa mới được.

— Tôi lấy ngựa tải đóng vào cũng được, chứ gì.

— Thưa, ông đi đâu ?

— Tôi đi *Arras*.

— Ông muốn tới nơi trong ngày hôm nay sao?

— Ừ, phải rồi.

— Vậy mà ông lại dùng ngựa tải?

— Sao không được?

— Thưa ông, thế bốn giờ đêm hôm nay tới nơi có được không?

— Không được.

— Số là, ông nghĩ xem, có một câu cần phải nói, là dùng ngựa tải thì. . . . Thưa ông vậy thế ông có giấy thông-hành chăng?

— Có.

-- Thế thì, dẫu ông dùng ngựa tải cũng đến sáng mai mới tới nơi. Đường này vốn là một con đường tắt. . . .

Trong các trạm cái gì cũng thiếu-thốn cả, ngựa thì họ đem ra đồng. Bây-giờ là đầu mùa cày-cuốc. Đâu-đâu có con ngựa nào họ lấy đi hết, ngựa nhà trạm cũng như các ngựa khác. Như thế cứ mỗi trạm ông lại phải đợi chừng ba bốn giờ. Mà ngựa chỉ đi được bước một. Đường nhiều chỗ lên dốc quá.

— Thôi, ta đành cưỡi ngựa mà đi vậy. Ai thảo hộ tôi bộ xe ra. Trong nhà này ắt hẳn có một cỗ yên bàn.

— Hẳn có. Nhưng chẳng hay con ngựa này có chịu cưỡi không?

— Ừ nhỉ, chủ xe nói ta mới nhớ đến. Ngựa này không chịu yên.

-- Vậy tính sao bây giờ?

--Tôi tìm khắp làng này làm gì mà chẳng mướn được một con ngựa khác?

-- Một con ngựa để tế một mạch từ đây cho đến *Arras!*

-- Ừ.

-- Thế thì phải một con ngựa ở vùng này chẳng làm gì có. Giả-sử có, ông cũng phải mua chứ không thuê được, người-ta biết ông là ai? Nhưng mà mua cũng chẳng có mà mướn cũng chẳng có đâu, ông ạ, năm-trăm cũng không được mà một nghìn cũng không được đâu!

-- Làm thế nào bây-giờ?

-- Thôi thì, chỗ tử-tế với nhau tôi bảo thật, để yên tôi chữa lại hộ bánh xe cho, đành chờ đó sáng mai đi sớm.

-- Đến ngày mai thì lỡ mất.

-- Tôi biết làm thế nào!

-- Lại không có chuyến xe thư nào đi *Arras*, qua đây ru? Giờ nào thì nó qua đây?

-- Đêm tới nơi này: Hai chuyến xe, chuyến lên chuyến xuống cùng đi về ban-đêm cả.

-- Thế nào! chữa có một cái bánh xe mà mất những một ngày công kia ư?

-- Vâng, một ngày công, mà một ngày công phải làm da-diết!

-- Cho hai người thợ làm.

-- Mười người chữa lại hai người!

-- Hay là ta lấy thừng hãy tạm buộc chẳng nó lại?

-- Tai-hoa thì buộc chẳng được, ốc xe thì làm thế nào? Vả lại, cái vành sắt ngoài cũng hư mất rồi.

-- Trong làng này không có ai cho thuê xe à?

-- Không.

-- Không có nhà nào khác chữa xe nữa ư?

Ông hỏi câu ấy thì cả người chủ xe cho lẫn thằng bồi ngựa cùng lắc-đầu mà rằng:

-- Không.

Ông nghe trong mình thấy nỗi một cơn khoan-khoái. Trong việc này quyết hẳn là có thiên-tâm. Bánh xe ta gãy, đi đến giữa đường phải đứng lại, lòng trời chính đấy.

Mà trời mới xui một câu trước, ta đã vội nghe đâu; thật tình ta đã tìm hết chước để đi đến chốn; ta đã thành-thực, ta đã tận-tâm, không bỏ sót một phương-kế nào; trời đông rét-mướt như thế, đường đi hiểm-trở như thế, nào xe nào ngựa thuê-mướn tốn-kém là thế, mà ta có quản gì đâu; việc này chắc rằng về sau ta không phải hối chi cả. Ta mới đi đến đây phải đứng lại không đi được nữa, sự ấy có phải tại ta đâu. Thật là không phải lỗi ta, không phải một việc của lương-tâm ta, thật là ý ông trời xui-khiến ra vậy.

Ông hấp không-khí, từ khi gã *Javert* vào thuật chuyện cho ông biết đến bây-giờ, ông thở không-khí vào mới thấy mát-mẻ, mới thấy nở-nang cả hai lá-phổi, là lần thứ-nhất.

Cái cổ-tay sắt nó khóa ngực ông từ 20 tiếng đồng-hồ, đến lúc ấy tự-hồ thấy nó buông ra.

Bây-giờ hình như Thiên-chúa ở bên tai, tỏ lòng cho ta biết rồi.

Ông bụng bảo dạ mình đã tìm hết các phương-kế, mình đã tận-tâm tận-lực để mà đi cho đến nơi đến chốn, bây-giờ gặp sự ngăn-trở không đi được nữa, âu là ta cứ điềm-nhiên mà quay trở về.

(Còn nữa)

Những bộ có dấu, đã in thành bốn quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

Quyển I	223-trang, bán.	0 $ 50	Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển. . . . . 0 $ 20
— II	205 —	0 45	
— III và IV	159 —	0 35	Cả bốn quyển gửi làm một gói 0 40
— V và VI	193 —	0 43	

NHỮNG LỜI RAO VẶT

(Les Petites Annonces classées du T. B. T. V.)

MỖI DÒNG CHỮ 0$20 MỘT LẦN

Bản-quán mở ra mục này, cốt để giúp các bạn đọc báo, cần mua-bán đổi-chác thứ gì, thật rất ai tìm mà giá đăng vào mục này lại rẻ tiền.

Giá tính cứ 0 p. 20 một dòng, các ngài chỉ mất có 4, 5 hào mà cũng có thể đăng báo được. Không những thế lại còn tiện cho ngài nào cần mua bán thứ gì, cứ xem ở lời rao vặt, đã chia ra từng mục, thật tiện mọi đường.

Giá 0 p. 20 một dòng, là tính cho các ngài không mua báo đồng-niên, còn ngài nào mua báo đồng-niên, mà khi nào muốn đăng vào mục rao hàng này, thì xin gửi cho bản-quán cái giấy cuốn báo, bản-quán xin tính rẻ đi một nửa tiền.

B. Q.

Nhà đất bán
(Immeubles à vendre)

Muốn bán một miếng đất linh 200 m2 ở Bạch-mai giá rất rẻ, Hỏi tại 95, phố mới *Hanoi*, 5.742

Một miếng đất ngay cửa nhà điếm, ngót 500 thước vuông muốn bán ; hỏi tại M. Bùi-xuân-Tiến ; số 9 phố Neyret, *Hanoi*. 5.743

Muốn bán một khu đất đương làm nhà rở rang, muốn bán, giá hạ, cho trả tiền dần, hỏi tại bản quán. 5.744

Muốn bán một cái nhà số 85, phố hàng Cỏ (Gambetta). Hỏi ở đấy. 5.783

Muốn bán bốn cái nhà mới kiểu tây phố Phúc-đường, số 225, ở Vinh. Hỏi Mme Quan-thị-Hữu cũng ở số nhà ấy. 5.778

Muốn bán một cái nhà có gác ở phố Bắc-Ninh số 2, tỉnh Nam-định. Hỏi tại hiệu Xuân-sơn, 65, phố hàng Giấy, Hanoi. 5.795

Bán một cái nhà lớn số 50, con đường Carreau (Phủ nhi) mỗi tháng cho thuê được hơn một trăm đồng. Hỏi tại nhà báo. 5.790

Bán một cái nhà tây ở Haiphong, Boulevard Henri Rivière, số 32, giá 4.500$00. Hỏi tại số 7, Julieu Blanc, Hanoi. 5.804

Bán một cái nhà kiểu tây ở Hà-đông, rộng 8 thước tây, ở giữa phố buôn bán, xế cửa Tòa-Sứ. Hiện cho một nhà đại-thương hoa-kiều thuê. Ai muốn mua hỏi tại 29, phố hàng Bông-Đệm Hanoi, vào buổi tối. Định giá 5.500$00. 5.814

Đồn-điền, ruộng, trại
(Concession, rizières, propriété rurales)

Bán lại cửa hàng
(Cession de fonds de commerce)

Nhà cho thuê
(Maisons à louer)

Cho thuê một cái nhà ở đường Trường bưởi, số 7. Hỏi tại bản-quán. 5.748

Cho thuê một cái nhà lớn, ở số 50,con đường Carreau (Phủ-nhi), mỗi tháng hơn một trăm đồng. Hỏi tại nhà báo. 5.789

Xe ô-tô
(Automobiles)

Bán một cái xe Rolland Pilain 4 cyl. 10 c. v. như mới, hay là đổi lấy xe auto 5 c. v. bất cứ kiểu xe gì mà còn tốt, đến tại nhà số 38, Henri d'Orléans đề chàm-chước giá-cả. 5.817

Xe-ngựa
(Voitures hippomobiles)

Bán một cái xe ngựa (tonneau) cả ngựa và đồ ngựa hãy còn mới. Đến tại nhà số 38, Henri d'Orléans đề chàm-chước giá-cả. 5.817

Xe-nhà
(Pousse-pousse)

Bán xe nhà mui cánh-dán, hiệu Vernouil đồng, bánh bơm, gọng đồng, chuông. Còn tốt, giá 85$00. Hỏi ở 29, hàng Bông (trên gác). 5.793

Xe-đạp, xe mô-tô
(Vélos, motos)

Bán Peugeot Grand-Luxe mui cánh-dán. Còn tốt, giá 70$00. Hỏi ở 29, hàng Bông (trên gác). 5.794

Muốn bán xe-đáp « Peugeot » còn mới nguyên -- Giá rất rẻ -- Hỏi tại M. Huấn, 61, Rue du Coton, Hanoi. 5.762

Đồ-đạc
(Mobiliers)

Muốn bán lại một giá-hàng mới đóng bằng gỗ tạp.(6 tủ 3 quầy) chưa sơn, chưa kính, đóng rất chắc-chắn, rộng-rãi, kiểu đẹp, vốn làm hết 450$00 nay xin tính rẻ hạ. Hỏi tại 119, phố hàng Bông. 5.807

Bán một cái *Ontoscope* 45 x 107, objectif Tessar-Zeiss F: 4, 5, và nhiều đồ phụ tùng, giá rẻ. Hỏi M. Tam, 63, Bd. Francis Garnier Hanoi. 5.821

Súng và chó săn
(Chasse)

Muốn mua một khẩu súng săn « Verney Carron » calibre 20. Hỏi tại bản-quán. 5.766

Sách vở
(Livres)

Muốn mua một pho tự-vị cũ « NOUVEAU LAROUSSE *Illustré*. Đáng 7 quyển một pho. Hỏi tại số 20, Phố Tiên-Tsin, Hanoi. 5.767

Đồ vàng bạc
(Bijoux)

Muốn mua một quyển tự-vị Trương-Vĩnh-Ký (Ancienne Edition). Hỏi tại bản-quán. 5.820

Muốn mua một « collection Đăng-cổ tùng-báo. » Ai muốn bán hỏi tại nhà báo. 5.809

Muốn mua :
(On achète :)

Muốn mua đồ xứ cổ, các hạng. Hỏi tại 97,hàng Cỏ (Gambetta) Hanoi. 5.763

Muốn tậu một con ngựa tây có thể đóng xe và cưỡi cũng được. Hỏi tại nhà-báo. 5.811

Muốn mua : tủ gương đựng quần-áo, tủ kính đựng sách vở, bàn giấy. Giá rẻ. Hỏi tại bản-quán. 5.819

Người làm tìm việc
(Demandes d'emploi)

Tìm người làm
(Offres d'emploi)

Cần dùng một người thợ-mộc thật khéo để đóng đồ vật. Lương cao. Hỏi tại số 61, hàng Bông Hanoi. 5.810

Cần một người cai thợ nề thật giỏi để làm hai cái nhà kiểu tây ở tỉnh Nam-định, ai muốn làm khoán thì lại hay gửi thư đến cho M. Chiểu-Phong Propriétaire, rue d'Haiphong, téléphone n° 69, Nam-định mà hỏi. 5.812

Cần dùng một người cai biết việc làm-tang và cách-thức trồng cây, cấy lúa, nuôi súc-vật, vân vân, để coi đồn-điền. Phải có giấy chứng-nhận tốt. Hỏi tại M. Lê-nguyên-Úc, Sontay. 5.816

Trường học
(Ecoles)

Trung-bắc Học-hiệu có lớp dạy vụ nghỉ hè. 5.755

Leçons de Violon. Musique. Solfège. S'adresser 4, Bd. Gia-Long. 5.801

Leçons de Français, jusques et y compris la Rhétorique.

Leçons de Latin, Cours Préparatoire et 1re Année par Professeur Français qui se rend à Domicile. Ecrire : L. P. 126, Rue Duvillier. Prière donner adresse exacte. 5.795

Mất đồ hẹn thưởng
(Perdus)

Chúng-tôi cho xe sách ra ga, người nhà vô-ý để rơi mất hai gói, trong có những thứ sau này :

10 cuốn *Lục-Mẫu-Đơn*.
30 bộ *Anh-hùng-nào*.
30 bộ *Tục Anh-hùng-nào*.
1 cuốn *Luận Quốc-Văn*.

Ai bắt được đem đến trả lại cho chúng tôi ở 29, phố hàng Bông-Đệm Hanoi, chúng-tôi xin kính biếu 15$00. 5.815

Lạc con
(Mục này đăng không lấy tiền)
(Enfants égarés)

Đêm 19 giạng 20 juillet 1926 có một thằng bé lên 13 tuổi đầu nó cạo chọc mất ge, sắt mài giăng khênh, người nó cao chừng độ 3 thước rưỡi annam, bởi vì giời nóng quá có một mình nó ngủ ở ngoài hiên hiệu Khách mà đến sáng không thấy nó về. Tên nó Hoàng-văn-Ngọc. Hoàng-văn-Kén là anh ruột nó. Nhà ở Tiên Tsin ngõ đồng-lợi số 19. 5.770

Lặt vặt
(Divers)

Bị đựng gạo, mới và cũ, mua ở chính tại xưởng dệt ru. SFATE, 16, phố Đồng-khánh, Hanoi. 5.806

Muốn đổi các thứ tem Đông-pháp lấy tem các nước. Ai có hỏi tại bản-quán. 5.808

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ : 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÁO-CHÍ

L. BLANC

51, phố Paul-Bert, Hanoi

CASQUES en LIÈGE

3$, 2$50 et 1$80

Mũ làm, mũ ép, mũ viền, Rất đẹp, rẻ tiền, ai chẳng thích mua!!

Có bán cả rút, hồ cao-su và liège để làm mũ.

NGUYỄN-NGỌC-LINH

104, Rue du Chanvre, Hanoi

Fabrique à Khâm-thiên près Gare Hanoi

KHĂN XẾP

0570, 1350 à 2830

TẬP DỊCH PHÁP-VĂN

La modestie

Je vois de tous côtés des gens qui parlent sans cesse d'eux mêmes : leurs conversations sont un miroir qui présente toujours leur imperti-ente figure : ils vous parleront des moindres choses qui leur sont arrivées, et ils veulent que l'intérêt qu'ils y prennent les grossisse à vos yeux ; ils ont tout fait, tout vu, tout dit-tout pensé : ils sont un modèle universel, un sujet de comparaisons inépuisable, une source d'exemples qui ne tarit jamais. Oh ! que la louange est fade lorsqu'elle réfléchit vers le lieu d'où elle part.

Il y a quelques jours qu'un homme de ce caractère nous accabla pendant deux heures de lui, de son mérite et de ses talents ; mais, comme il n'y a point de mouvement perpétuel dans le monde, il cessa de parler. La conversation nous revint donc et nous la primes.

Un homme, qui paraissait assez chagrin, commença par se plaindre de l'ennui repondu dans les conversations. Qui ! toujours des sots qui se peignent eux mêmes, et qui ramènent tout à eux ? « Vous avez raison, reprit brusquement notre discoureur : il n'y a qu'à faire comme moi ; je ne me loue jamais : j'ai du bien, de la naissance, je fais de la dépense, mes amis disent que j'ai quelque esprit ; mais je ne parle jamais de tout cela : si j'ai quelques bonnes qualités, celle dont je fais le plus de cas, c'est ma modestie.

Montesgieu

La grande pyramide d'Egypte.

Imaginez-vous une montagne, une vraie montagne, mais construite par la main des hommes, dressée par eux en plein désert. Cette construction colossale est faite en pierres taillées, et sa forme est telle que chacun de ses côtés est un triangle dont la pointe regarde en haut La plupart de nos cathédrales n'approchent pas de sa taille, car le sommet de la grande pyramide domine la plaine de sable d'une hauteur de cent quarante mètres ! La base mesure près de deux cent trente mètres de côté.

Le voyageur qui est en chemin pour la venir voir l'aperçoit déjà à l'énorme distance de dix lieues. A mesure qu'il approche, le monstre de pierre grandit, grandit toujours ; une lieue l'en sépare encore et déjà la pyramide semble se dresser sur sa tête et l'écraser de sa masse énorme. Quand enfin il la touche, il reste saisi d'effroi devant la grandeur du monument, dont les angles et le sommet échappent à sa vue. Une sorte d'horreur se mêle à son admiration, quand il songe aux milliers de vies que dévora cette construction, aux souffrances des innombrables troupeaux d'esclaves qui durent y travailler pendant de longues années sous le fouet des surveillants.

Mais plus grande encore est l'émotion du voyageur lorsqu'il a monté les degrés de la pyramide et qu'il est arrivé au sommet.

La vue, de cette hauteur prodigieuse, s'étend à douze lieues à l'entour. Une pierre lancée de toute la force d'un homme ne peut pas dépasser la base. Elle retombe sur les degrés.

A quatre mètres environ du sol, s'ouvre une imperceptible porte qui donne accès dans un couloir long, étroit et obscur. On y pénètre en rampant. A moitié chemin s'ouvre un puits noir, où personne n'a jamais osé descendre, et qu'il faut contourner avec précaution. On arrive enfin jusque dans une salle, aux parois lisses, enduites de stuc. C'est la chambre du roi. C'est là que reposait, à l'abri de la curiosité des hommes, le corps du souverain qui se fit construire, il y a cinq mille années, ce gigantesque tombeau.

Elie Pécaut

Tinh khiêm-tốn

Bạn dân tôi cũng thấy những người hay nói luôn về chuyện mình ; lời nói của chuyện của những người ấy như thể cái gương lồi vào cũng chiếu cái bộ mặt lơ láo của họ : nào là họ kể những chuyện nhỏ nhặt đã xảy ra cho họ và cái ý họ muốn rằng họ cho các chuyện ấy là quan-trọng, thì đối với con mắt mình cái giá trị của họ cũng thành to lớn vậy ; thôi cái gì họ cũng đã làm, cũng đã xem, cũng đã nói và cũng đã nghĩ cả rồi ; họ cho họ như thể một cái kiểu mẫu về muôn việc thế gian, một cái chuẩn đích để so sánh rộng vô cùng, một cái nguồn thi dụ không bao giờ cạn được. Chao ôi ! lời khen mà lại phản chiếu vào chỗ lời ấy phát ra thì nhạt nhẽo lắm thay.

Mấy bữa nay có một người tỉnh nết nom thế kể với chúng tôi luôn hai giờ đồng hồ, về những chuyện của anh ta, nào hết nói đến đức tính lại nói đến tài năng của mình ; song, ở đời không có cái gì là vô ích cả, cho nên anh ta cũng phải thôi, không thì nói được nữa. Bấy giờ mới đến lượt chúng tôi được nói, thì chúng tôi mới nói chuyện.

Một người trong chúng tôi có ý hơi buồn bèn ta thán rằng chuyện trẻ sao tẻ ngắt thế có nói : Chao, nói chuyện chi thấy nhắc đến người, mình chỉ nói chuyện mình luôn, và nói cái gì cũng vơ về mình hết. Anh ở ăn trên kìm mấy hễ bẻ một nhiều nỏ ; Ông nói phải lắm, cứ làm như tôi là phải ; tôi không tự khen tôi bao giờ ; tôi cũng có điều hay, kể giàu đất tôi cũng có, tính tôi lại rộng rãi, mà những người quen biết tôi lại bảo rằng tôi có tri thông-minh ; tuy tôi mà không bao giờ tôi nói đến những cái ấy ; nếu tôi có được một vài cái tính hay, tôi chỉ có một tính này là tôi quí hơn cả, là cái tính khiêm-tốn của tôi.

N. V. L.

Cái kim-tự-tháp ở nước Ai-cập

Ta cứ tưởng tượng như có một cái núi, một cái núi thật, nhưng là một cái núi nhân tạo, đứng sừng sững ở giữa một cái bãi cát-mạc. Cái núi to ấy làm bằng đá xẻ, mỗi mặt là một cái hình tam giác, mà cái chóm thì ở trên cao. Những nhà thờ cao lớn của ta cũng không thấm vào đâu, vì rằng chóp tháp ấy cao hơn hai ba trăm những một trăm bốn mươi thước tây ! mà mỗi bề mặt dài đến non hai trăm ba mươi thước.

Người du khách đi đến xem, ngoài mười dặm đã trông thấy tháp ấy rồi. Càng đến gần, thì cái quái vật bằng đá ấy lại càng to ra, to mãi ra ; đến khi chỉ còn ra hồ độ một dặm đường thì hình như nó đứng sừng sững ở trên đầu rình để bẹp dí mình xuống vậy.

Khi tới gần, thì bỗng phát ra một mối cảm-giác ghê gớm, vì thấy cây tháp to lớn là thường, mà những góc những chóp thì xa lắc xa lơ ở ngoài tầm con mắt vậy. Lúc nghỉ đến mấy triệu con người thiệt mạng về cái công-cuộc kiến-trúc ấy, chẳng là nông-nỗi lắm hay sao ? cái tỉ nhân-lộ bị những người thị-dịch đánh đập mà cầm-cụi trong mấy mươi năm giời, thì vừa rủng mình kinh-sợ lại vừa tấm-tắc khen thầm.

Nhất là khi đã lần từng bậc mà lên đến tới ngọn tháp rồi, thì mối cảm-động lại càng lánh-lánh lắm nữa. Đứng trên chỗ cao chót vót ấy thì trông ra được ngoài mười hai dặm. Nặt một hòn đá, cũng nặt sức binh sinh mà cầm cũng không qua được nhân tạp, nó lại rơi xuống các bậc đá thôi. Cách mặt đất độ bốn thước, có một cái cửa nhỏ tí thông vào một đường dài, chật và tối.

Người ta phải bò mới vào được. Bò đến nửa đường thì thấy một cái giếng sâu thăm-thẳm tối mò mò, sỏi chưa ai dám bước xuống, và phải đi men quanh cái giếng ấy cho cẩn-thận mới được.

Rồi đến một cái phòng thông nẻ nhất thôi. Đây chính là nơi huyền-cung là chỗ giấu kín đi-hể của bậc đế-vương, đã sai xây cái lăng to lớn ấy từ năm nghìn năm nay.

Hoàng-Nhi,
Trần-huy-Liệu (N. Đ.)

Luyện tập quốc-văn

Câu chuyện chiều hôm

Câu chuyện này là một câu chuyện thật, mà ký giả được trông, tai ký-giả được nghe, miệng ký giả được bồi hàn, và lại vai trò chính diễn trên « sân khấu thế-gian » lại là một người láng dềng của ký giả, nên mới viết ra đây, mong chư tôn độc giả, cũng cho là một cái gương, đáng để soi ngắm mà chung khỏi cái bệnh ngộ bí ai cũng đáng bỏ ta vậy.

Một buổi chiều kia, khi ấn đã xế tà, đông phương đã rạng, ký giả mới lững thững ra đi, muốn mượn ngọn gió tiêu-sầu ; thì đúng thơ thẩn thảo nhợt đâu thấy tiếng người xô xát, ký giả cũng định làm thinh, nhưng còn e nỗi thấy sự bất-bình mà ngơ sao nhẫn đành. Ôi !

Anh hùng tiếng đã gọi rằng,
Giữa đường thấy sự bất bằng chẳng tha.

Ký giả mới lặng lẽ, lắng tai nghe thấy mấy tiếng thô bỉ của kẻ thiếu-niên ngông cuồng nào không biết : « Làm gì mà nhặng lên thế !... Khôn gì thì làm gì !... ri rèo mãi... ; » Ký-giả thấy vậy thì lòng lại trạnh lòng, ngo sao cho đành đo, cũng đành bỏ mà vào mong lấy lời lẽ ôn tồn mà khuyên nhủ kẻ phàm phu. Lão bước chân vào thấy một người con trai sức dài vai rộng ngồi trên ghế, ở bên dưới có một bà cụ già xo lo, thoạt nom cũng đã hiểu ngay cái tình cảnh của bà cụ. Ôi ! lão mà chi ! thọ mà chi ! người kinh lão có phải mong lấy thọ ! kẻ tiu sàng có phải chỉ mong có ma quỷ thành-hiền ! Kẻ phàm phu khi biết đâu là lẽ nghĩa, ăn tạo nói phàm, quen theo nề nếp cũ, đi đứng đăng đi ỉnh, vẫn tập giữ thói xưa. Ôi ! bà chẳng vin, nhón ít gậy cành, nhỏ chẳng dậy, lớn khôn bỏ sửa đổi.

Ký-giả thấy bà cụ âm thầm, tỉ phận, đến nỗi giọt ngắn giọt dài mà thở than : « Cậu ơi, nợ có mấy đồng xu, sận hót ít, giá tôi cho xong đi tôi lấy miếng cơm ăn, tôi làm mãi ngày có mấy đồng xu, nên cậu nỡ rộng vai dài, mỗi ngày nhữ g mấy hào chỉ kia mà, làm gì chẳng rả tôi cho xong cận lại còn chẳng thương thân già hay sao mà to tiếng làm gì ? Bà cụ vừa nói vừa lấy vạt áo chùi nước mắt, hai hàm răng đã long, đôi má đã deo, mắt lại cặp kèm, đầu thì bạc, mình khoác một cái áo tành, nom thấy cảnh ngộ mà động lòng thương xót. Ái ngại thay cho thân già ! Ký-giả thấy vậy liền bỏ mấy xu cho bà cụ, để đền nợ hộ kẻ phàm phu.

Bà cụ ấy lại chính là bà cụ láng giềng của ký giả. Khi tuổi bà cụ còn đang xuân xanh, hiếu phụ cần cụ cũng quanh với lia trần, thật là chồng loan vợ phượng, cũng nhà cao, cũng cửa rộng, cũng ông nọ, cũng bà kia, bỏ phá khắp nơi, sớm tối đàn sen vui đùa dưới gối. Nghĩ đến cảnh cũ lại nhớ đến tình xưa. Bà cụ thật là nặng gánh, chẳng may được ít lâu, hiếu phụ giao lại cả cho cụ cái gánh nợ trần, mà sớm vội về chín suối. Giữa đường bỏng để vội, để cho thân liễu bỏ một mình gánh, sao cho nỗi giang-san. Bà cụ một lòng trinh tiết, khăng khăng giữ cho trọn chữ « tòng nhất nhi chung », tuy có bà xui-giục mặc lòng sắt đá có khi nào chuyển. Chữ trinh mới đáng quý làm sao, thật quí đáng ngàn vàng ! Bà cụ một lòng coo, mong đến lúc đầu bạc răng long, nương nhờ đàn con rể ! Bà cụ được hai gái một gái, con gái cả nhờ ơn hiền mẫu, được ăn học cũng vọc vạch đôi ba chữ, khua nỗi ngọn bút lông, nên mới được vào làm ở huyện. Coi được ấm thân rồi cũng nên gì đến mẹ đến con, mà ở cũng nên gì đến mẹ đến con, mà ở khi xa nhà xa cửa, không kẻ khuyên răn, không người dạy dỗ, tập tính xa hoa, đua anh đua em, khi chén rượu, lúc ché chè, nay chỗ nầy mai chỗ nọ chỉ tìm cảnh rét mượt lỉ kiếm bèo, cướp gạo của trẻ thơ, rồi lại đổ vào chỗ không giới không đất ; được ít lần anh ta nhiễm phải tính « nước khói » lâu lấy giờ mới lại trở tài gắng sửa luồn lọt kẻ nọ người kia, kẹp chặt bọn dân hèn để cho được đủ con nghiện. Cái vinh chẳng hà với cái nhục ; được mấy năm anh ta được thải về hưu-trí ở nhà quê ! Nhà đã xa sút, lại đeo thêm con ma nghiện trở về ; biết làm gì bây giờ cho đủ một ngày mấy điếu. Thôi thì cũng phong trần cho đọn hết với đời, nay đây mai đó, nay nhà này một bữa, mai nhà khác một bữa ; ít lâu người ta thấy vậy không dám chơi với, thành phải làm mướn lấy công cho qua ngày tháng, nay cái đơn, mai sân đối, những đồi hết đơn xong, thì lại phải vạn lay lấy miếng ăn vậy chứ làm gì ; Tưởng lượng đến mấy năm về trước, khi còn đang đắc chí, vẫy vùng trong đám ngu dân, thì hễ đề nêu, đến bây giờ hỏi sao cho kịp, cái lẹy bỏ mới cái đạo thần xưa ! Cay đắng thay ! mỉ ơi nhục thay !

Người con gái cũng được đẹp duyên với một người thương ký, chẳng may ông ta sớm, con thì nhiều mà của thì ít, một mình càng đáng mặt đàn ông mọn, nay ông anh đến ăn bám, mai ông em đến cướp cơm cha chán. Nghĩ mà chua xót, con chẳng nuôi được, mẹ chẳng giáp được, cảnh ngộ thật đáng thương ! con một người con gái thứ nữa, chữ nghĩa cũng vỡ vỡ đôi ba, công nghệ cũng biết tí gì, không công việc làm, nay ăn bám mẹ, mai ăn bám chị, cũng phần chị đi tây, may có khi đắc chí tai sao. Mà quả như vậy ! sự cầu như ý, sự nguyện tòng tâm, sang đến nơi, tiền nằm bạc nhục, ăn chơi thỏa chí, mấy khi tìm được đến nhà rộng, tha hồ vẫy vùng, ấy cái mạo đích của họ thế là cùng, ăn chơi cho thỏa kẻo xuân xanh là mấy lúc ; Nam-nhi đang ở trần đời, chẳng ăn cũng thiệt chẳng chơi cũng già.

Lão ngoảnh đi, khi ngoảnh lại thì sự đã rồi, lão nẫu làm sao cho kịp, khi anh ta nhờ đến mẹ già mới tỉnh ngộ, nhưng khốn thay, quyền dạng phòng đem khôn bỏ kim lại được ngay, được ít lâu, anh ta trở về, cảo mẹ, vợ, anh, chị đi đâu, ai nấy cũng vui mừng, may được chờ về chứ trong lúc quẫn quanh nay chẳng. Lúc anh ta ở lấy vợ, quen thói ăn chơi, nhân còn được ít tiền, nên cứ việc phóng đãng, thành ra nhiễm tính vấn anh. Đến lúc nhẵn nghiện, tiền hết, gọi không, vợ nỡ cũng bỏ. Một nhẽ hai người nghiện, cũng không công việc làm đi xin chỗ nầy, vạn chỗ nọ, tăng lớm liền, chẳng được ngày đỡ thì đoạn kia khác cho đề mỗi ngày mấy điếu, chứ không sao khỏi được, một mình bà cụ già buôn bán xăng xịt cũng mong tằng ăn đỡ con trẻ đề độ thân già, những mong sao trăm năm cho chóng hết, để được thờ than nỗi niềm ở dưới suối-tuyền cũng hiền phu cho hả lòng, nhưng giời cần muốn đọa đầy, cho đến nơi đến chốn để cho thế gian thử coi cái cảnh khổ mà nghĩ lấy mình, ngẫm lấy mình mà nghĩ đến người.

Than ôi ! nuôi con mong đến lúc già ! trên không giấy, dưới không rễ, biết lấy ai là kẻ sớm tối chăm nom, những lúc vui biết bao nhiêu là kẻ, những khi tỏ ngắt, nào có một ai tỉnh cảnh gia-đình đến thế là cùng !!!

Vũ Ngọc Lê Kim Biên

SÁCH LUẬT

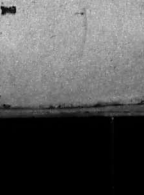
Quan phó Bình-lương, *A. Dejean de la Bâtie*, giáo-sư trường Cao-đẳng Đông-pháp, mới soạn một bộ luật sau này :

1° QUỐC-TẾ CÔNG-PHÁP (Droit international public) giá. 2.00
2° QUỐC-TẾ TƯ-PHÁP (Droit international privé) giá. 2.00
3° HÀNG-HẢI PHÁP-LỆ (Droit maritime) giá. 1.80
4° THƯƠNG-LUẬT HỌC (Droit commercial) giá. . . . 3.00

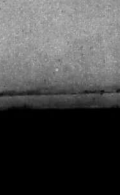
(Gửi mua nước ngoài đề nhờ tính, tính ngoài)

Bộ luật này, soạn toàn bằng chữ Pháp rất

Bán tại bản-quán

LAN-PHƯƠNG
79, Hàng Đào, Hanoi

Bản-hiệu chuyên làm khăn xếp đã lâu năm, làm được kiểu đẹp đẹp để chắc chắn hơn mọi nơi. Nay có làm cả mũ nỉ cát chai (Liège) đã các tỉnh. Hàng gửi lĩnh hóa giao ngân, nhưng phải gửi một phần tiền trước.

Khăn 7 nếp không kể chữ nhân
Nhiễu tây, . . . 2800 - 3300 | Lượt, . 2850 - 2800 - 1920 - 0600
Mũ nỉ cát chai : 2500 - 2550

CUỘC THI Ô-TÔ ĐƯỢC LÂU BỀN

Chạy 24 giờ ở Mans năm 1926

Hạng 1500 cm3 Nhất : CORRE LA LICORNE

Hạng 1100 cm3 Nhất : SALMSON

GARAGE AVIAT

ĐẠI-BIỂU

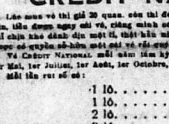
Ở góc hai phố Rialan và Gambetta

HANOI 3029

LẠI MỚI CÓ

Kính trình quí khách,

Bản-hiệu mới nhận được crème « Vernisian » để đánh giầy ta, giầy tây bằng da láng (verni), thứ thuốc này bôi vào láng càng đẹp ngâm lâu thì càng bóng và mềm, láng không hay rắp.

NGUYỄN-TIẾN HÀM
Bottier - Chapelier
7, Rue des Cuirasses, Hanoi
Giá giầy cần bản-hiệu tính theo catalogue n° 6 bộ 5 tờ.

CÁC NGÀI CÓ THỂ ĐƯỢC :

MỘT TRIỆU

HOẶC 500.000, HOẶC 200.000, HOẶC 100.000 QUAN

Muốn được một số tiền ấy, nên mua một cái vé

CRÉDIT NATIONAL 1920

Các mua vé thì giá 20 quan, còn thì đóng làm 20 tháng mỗi tháng là mười quan. Nay tiền lên đến, tiền đóng ngày mỗi vé, cũng mình có quyền số-kiện, hễ vé trúng số thì được cả nhà. Mình chỉ chịu khó đành dịu một tí, thời khi nào không ngại đến, mà cũ được cơ hội cuộc rút số, lại được có quyền số-kiện mỗi cái vé rồi quý có mình lại thêm.

Vé CRÉDIT NATIONAL mỗi năm làm kỳ đề cuộc rút số : là 1er Janvier, 1er Février, 1er Avril, 1er Mai, 1er Juillet, 1er Août, 1er Octobre, 1er Novembre.

Mỗi lần rút số có :

1 lô.	MỘT TRIỆU
2 lô.	500.000 quan
3 lô.	200.000 quan
4 lô.	100.000 quan
6 lô.	50.000 quan

Tiền rút số tám kỳ trong một năm cộng là 20 triệu quan

Như vậy rút số cũng dễ trúng lắm

Muốn đợi các cuộc rút số kỳ, nên gửi 20 quan cho ông chủ-nhiệm nhà :

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE (France) R. C. 6576

Vậy bản sẽ xếp theo năm bắt buộc ngày 15 Mars 1926, các nhà mua vé được đề đâu chắc chắn

RẤT CÓ DANH TIẾNG!

ĐẠI-QUANG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

BOULEVARD TÔNG-ĐỐC PHƯƠNG, N° 25 — CHOLON

DẦU THƯỢNG-HẢI N° 38

Chữa trị các chứng bịnh kể ra sau này :

1° — Bốn mùa cảm mạo nghẹt mũi, nhức đầu, tay chơn bải hoải, cảm nhằm khi độc, trong sông ngoài thọ thấy nó làng càng đề ngăm lâm thì càng bóng và mềm, láng không hay rắp.

2° — Trọc trực đau bụng, ăn uống không tiêu, sinh hụng ợ chua, lòng nhu lỗn đỗi, trong bụng quận đau, trúng thử trúng hàn, người thọ trong uống, cũng đều dùng được.

3° — Đàm lên chận nghẹn, bết tinh nhơn sự, hầm rầng ngậm cứng, tức thì phải dùng dầu nầy mà thọ nơi phía trong môi và thọ luôn nơi màng đang thọ dưới cổ hai bên cuống họng phải thọ cho thường thì tinh lại liền.

4° — Ho hen khò khè, đàm lên chận nghẹt, hơi thở không được thông thả phải lấy dầu nầy mà thọ nơi cuống họng và trước ngực cho thường lại phải nhỏ chừng 10 giọt dầu nầy vào một chút nước sôi mà uống thì sẽ thấy hiệu-nghiệm.

5° — Đớn-bả nằm bếp mà bay xây xẩm, hoặc nhức đầu đau bụng thì phải lấy dầu nầy mà thọ hai bên màng tang, trên ngực dưới bụng rồi cũng làm theo cách nói trên đây mà uống thì thấy sự hay, hoặc người có thai mới đang thường dầu nầy thì lại càng tốt lắm.

6° — Con nít bị kinh phong mửa là ngày đêm la khóc, hoặc hay ọe sữa trong rượt có phong, người thọ trong uống, hiệu-nghiệm như thần.

7° — Bị tàu say sóng mà mửa, bỏ biết dùng dầu nầy thì ắt nhiệm vô sự.

8° — Hoặc bị đau phong đau nhức, hoặc bị phong thấp, tay chơn nhức mỏi, hoặc bị phong bốc mà đau răng, phải dùng dầu nầy mà thọ xát nơi mấy chỗ đau thì hết liền.

Những là mụt ruồi mụt nhọt, các thứ ghẻ chốc, con nít bị thai độc mà sanh ghẻ ngứa cả mình hoặc bị muỗi cắn, hoặc sâu xuống cứ dầu nầy mà thọ thì thấy hiệu nghiệm.

Cách dùng : Người lớn mỗi lần 5 giọt đến mười giọt, con nít từ 1 giọt đến 5 giọt, phải pha với nước trà hay là nước sôi mà uống.

Giá mỗi ve là. . . . . 0$25 | 12 ve là. . . . . 2$50

Các thứ thuốc của bổn dược phòng có gởi bán khắp cả các tỉnh thuốc bắc trong mấy tỉnh lớn.

3061